

עיריית יבנה

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 59/14

מיום שלישי, ב' באדר תשע"ז, 28.2.2017

- הופק ע"י: בונוס פרטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 59/14

מיום שלישי, ב' באדר תשע"ז, 28.2.2017

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר צבי גוב-ארי
2. סגן ומ"מ ראש העיר	- ד"ר אהוד ויצמן
3. סגן ראש העיר	- מר פאלי כהן
4. סגן ראש העיר	- מר משה חזות
5. חבר מועצת העיר	- מר יניב עמרני
6. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן
7. חברת מועצת העיר	- גב' רונית ארנפרוינד-כהן
8. חבר מועצת העיר	- מר אליהו מזוז
9. חבר מועצת עיר	- מר מאיר בן הרוש
10. חבר מועצת עיר	- מר שחר סימנה
11. חבר מועצת העיר	- מר רחמים דוד
12. חבר מועצת העיר	- עו"ד עדי ינקילביץ (עזב את הישיבה אחרי נושא מס' 10)
13. חברת מועצת העיר	- גב' לינה שרון
14. חבר מועצת העיר	- מר חובב אשרף
15. חבר מועצת העיר	- מר רועי גבאי (עזב את הישיבה אחרי השאלות)

משתתפים:

1. גזברית העירייה	- גב' תמר קופר
2. לשכה משפטית	- עו"ד איתן בראש (עזב את הישיבה לפני נושא 13)
3. מבקר העירייה	- מר שלום דמארי
4. עוזר ראש העיר	- מר מנחם שושן
5. דובר העירייה	- מר אריאל הלר
6. מהנדס העיר	- מר קובי נעים
7. מזכירות העירייה	- גב' יעל יצחק פור

על סדר היום:

סקירת ראש העיר.

1. שאילתה של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא: "שירותי רפואה בקופת חולים הדקל".
2. שאילתה של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא: "קליטת עובדי מוקד הקליטה של הרשות המקומית".
3. שאילתה של חבר המועצה מר מאיר בן-הרוש, בנושא: "תאורה ברחוב אהרון חגי".
4. שאילתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא: "זכיית חברות רמי שבירו במכרזים במסגרת תוכנית מחיר למשתכן".
5. שאילתה של חבר המועצה עו"ד עדי ינקילביץ, בנושא: "פריסת מצלמות אבטחה בשכונת החדשות".
6. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
414	הסדרת צומת שבזי-אבוחצירא	898,446	מ' התחבורה – 628,912 ק' פיתוח – 269,534
415	נגישות אקוסטית – ביה"ס רמות ויצמן	60,000	משרד החינוך
416	נגישות אקוסטית-ביה"ס אלון גינסבורג	60,000	משרד החינוך
417	נגישות אקוסטית-ביה"ס אקולוגי	30,000	משרד החינוך
418	הנגשת תחנות אוטובוס	178,800	מ' התחבורה
419	התקנת מושבים באמפי-פארק	1,000,000	ק' פיתוח
420	אספקה והתקנת 100 פחים טמוני קרקע	1,843,000	ק' פיתוח

7. פטור מהיטל השבחה לפרויקט התחדשות עירונית (פינוי-בינוי) **מתחם הכרמל**, לפי ס' 10(ב)(2) לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה – 1965.
8. פטור מהיטל השבחה לפרויקט התחדשות עירונית (פינוי-בינוי) **מתחם החרמון** לפי ס' 19(ב)(2) לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה – 1965.
9. אישור העסקתה של אורלי גולנסקי כעוזרת אישית ומנהלת לשכת מנכ"ל העירייה דוד שטרית בהסכם עבודה למשרות אמן ברשויות מקומיות.

10. הקמת קרן חניה למימון הקמת חניות בשטחים ציבוריים.
11. הקמת קרן סיוע לתלמידים מחוננים בבתי הספר הלומדים במוסדות להשכלה גבוהה ושאינם יכולים לקבל מלגה.
12. אישור החלטת מועצת העיר מס' 7/20/14 בישיבתה מס' 20/14 מיום 30.10.2014, לעניין ביטול הפקעת מקרקעין והעברת בעלות לרשות הפיתוח בגוש 5560 ח"ח 84 ברח' הערבה.
13. אישור תרומה בסך 7,500 ₪ לעמותת "ספיישל אולימפיקס" לצורך השתתפות הספורטאית תושבת העיר ריבי רבקה כהן במשחקי העולם באוסטריה מרץ 2017.
14. מינוי מר מאיר דהן כיו"ר ועדת הנחות במסים במקום מר מאיר בן-הרוש.
15. מינוי מר רועי גבאי כחבר הוועדה לתכנון ובנייה במקום מר מאיר בן-הרוש.
16. מינוי מר מאיר בן-הרוש כיו"ר הוועדה למיגור אלימות במקום מר חובב אשרף, וכחבר הוועדה לאיכות הסביבה.
17. מינוי גב' לינה שרון כיו"ר ועדת הקליטה ועליה במקום מר שחר סימנה.
18. מינוי מר שחר סימנה כיו"ר הוועדה לקידום מעמד הילד וכחבר הוועדה לבטיחות בדרכים.
19. הצעה ל סדר יום של חבר המועצה מר רחמים דוידי, בנושא " רכישת סוכת/אוהל אבליס".
20. הצעה לסדר יום של חבר המועצה עו"ד עדי ינקילביץ, בנושא: "הפעלת ניידת ניטור אוויר".
21. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר מאיר בן-הרוש, בנושא הגדלת תקציב העמותות ב-10% לשנת 2018.
22. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא: "העלאת תקציב גני הילדים".

צבי גוב-ארי:

ישיבה מן המניין 59/14. בסדר היום קיים סעיף שקבענו כאן, סקירה של ראש העיר. ואני מבקש לעדכן אתכם במספר דברים. ובכן כך. השנה היתה המשך לשנה שעברה בכל מה שקשור לגבי הצבתה של העיר יבנה ברמה הארצית, במקומות שאכן נחשבים מקומות מכובדים. העיר זכתה בשנה שעברה בשני פרסים יוקרתיים. אחד זה העניין של הניהול המוניציפאלי. והדבר האחר זה דגל היופי בין כל ערי ישראל. ערים בסדר גודל שלנו.

בינתיים, מתחילת השנה ועד כה נעשו עוד כמה דברים. והתבררנו על דברים יפים. היינו במספר טקסים שהעלו את קרנה של יבנה. אני מבקש כאן להודיע שכל הישג של העיר יבנה הוא הישג של עובדי העירייה ושל הפורום הזה שיושב כאן, ולא חשוב לי אם הוא אופוזיציה או קואליציה. זה חלק מניהול העיר, וחשוב שככה זה ייקרא.

מה קיבלה העיר לאחרונה? ראשית וקודם כל קיבלה פרס חדשנות מוניציפאלית, מבחינה טכנולוגית. קיבלה פרס האחריות החברתית. קיבלה תעודת הוקרה על קידום וטיפול החינוך המדעי טכנולוגי. זה היה לפני כשבוע. קיבלה תעודה ופרס הכרה כעיר ירוקה. והיום גם קראתי בעיתונות שאנחנו נמצאים בין עשרת הערים הידידותיות ביותר לעסקים. היה סקר של משרד הכלכלה ב-42 ערים, ושם אנחנו נמצאים.

מה שאני מבקש לומר. הפעילות היא איננה פעילות של אדם אחד. היא פעילות של המערכת כולה וכולם צריכים להיות בעצם גאים במה שנעשה. למרות שמדי פעם אני קורא פה ושם ניסיון להמעיט בערכים של הדברים הללו, ולהציג איזשהי נקודה שולית ולומר 'עיר ירוקה, עיר פה, אבל יש שם איזשהו ביוב'. כאשר יש שם איזשהו ביוב הביוב יטופל על פי חוק. ובשם פנים ואופן לא אגרר למצב של טיפול בבעיות לא חוקיות.

עכשיו, מסגרת הדיוור למשתכן. שווקו כ-1,433 יחידות דיור. יש קבלן זוכה וכנראה שכל המבנן הזה ינוהל על ידי קבלן אחד. אנחנו קיבלנו החלטה שלמרות שהענין של הפיקוח הצמוד על הבנייה זה לא עניינה של העירייה, אנחנו מתכוונים להיכנס לזה. מפני שמטבע הדברים קבלנים כאלה אין שום אינסנטיב לשפר ולמכור. יש לו את ה-customer מיד. הקונים נמצאים. סיפקו לו. מה בעצם המוטיבציה שתהיה לו על מנת לשפר ולהתמודד? לא תהיה לו. ומכאן ומטבע הדברים ינסה באיזושהי צורה להרוויח יותר על ידי הורדת איכויות. אנחנו מתכוונים, במסגרת המנהלת של הפרויקט, לגייס פקחים ולשבת ממש על הקבלנים הללו ברמה של הבנייה הקונקרטית. זה דבר אחד. בינתיים, על פי נתונים של אתמול, נרשמו ליבנה, או יש בעלי תעודות זכאות ביבנה בסך הכל 945 איש. מהם 781 בני יבנה. הנחת העבודה היא שמשווקים בו זמנית 1,400 יחידות דיור, מי שנרשם נכנס.

עכשיו, מה החתך? איך זה פחות או יותר מתפלג? יש כ-522 תושבים מגיל 31 – 40. אוכלוסיה צעירה. 259 עד גיל 30. אנשים מאוד צעירים. 132 מ-41 – 50, ורק 23 תושבים עתידיים, משפחות עתידיות הם בין 51 ל-60. על פי הנתונים הסיפור הזה יחייב אותנו לעשות חשיבה נוספת בכל מה שקורה מבחינת המקדם לצרכי מוסדות ציבור, מוסדות חינוך. יש קביעה ארצית שמדברת על גודל משפחה, 2.8. גודל מחזור 1.8 או משהו מהסוג הזה. ואנחנו עבדנו עד היום בשכונה הירוקה על 3.6. זה סיפור שכאן ישתנה בצורה קיצונית, מפני שאוכלוסיה צעירה הזאת תייצר לנו הרבה יותר צורך בעניין של מוסדות חינוך.

השלמנו לאחרונה את הנחת הדשא הסינתטי בכל גני הילדים בשכונות הוותיקות והחסר בנאות רבין. העלות הכוללת היתה 1.1 מיליון ₪. לא מעט.

הרשמה לכיתות א'. זכור לכם הדיון שהיה מאוד סוער כאן באשר לבי"ס ממלכתי דתי או בי"ס ממלכתי ומי מוקם היכן ומי ייבנה קודם? התוצאות של הרישום הן תוצאות מאוד קשות. אני רוצה לעדכן אתכם שקיבלתי סמל מוסד לבית ספר ממלכתי דתי. אנחנו הולכים לגייס מנהל, ולמנהל הזה יהיה הבית והמזכירה ובשלב הזה המנהל הזה יצטרך לנהל בית ספר של 23 תלמידים. כאשר פנינו לכל בתי הספר בשכונה. מי שרוצה להירשם, בבקשה. יש לכם אפשרות לעבור מבית הספר הנוכחי לבית ספר ממלכתי דתי.

עכשיו, בית הספר ימוקס כמובן, בית ספר איינשטיין, יתארח שם. ואני מקווה שהוא יתפתח. אנחנו פשוט הולכים לפרויקט מאוד מגבלתי, הייתי אומר. משום ש-23 תלמידים אתה לא פותח בית ספר.

עכשיו, התופעה האחרת היא מיעוט ההרשמה במגזר הממלכתי דתי לבתי ספר קיימים. לדוגמה, בית ספר נועם. 45 נרשמים בלבד. לנועם בדרך כלל היו לפחות 60, 70 ילד לכיתות א'. אלה נתונים של אתמול. ביחידני קפצו ל-83. זה עדיין כ-10 פחות משנה שעברה. יש פה איזשהי התכווצות, שזה מספר הנרשמים לכיתות א'.

מה עם אביר יעקוב?

אלי מזוז:

צבי גוב-ארי: אביר יעקב בבעיה. באביר יעקב אני לא מתכוון בתנאים הללו לפתוח כיתה א'. לקחת את התלמידים ולתגבר אותם במקום אחר. נרשמו כ-10 תלמידים. אביר יעקב יקבל שינוי, שינוי מהותי. ולדעתי מהר מאוד יהיה ברמה של יחידני. אני לא רוצה לפרט את הצעדים, מפני שזה לא השולחן שבו צריך לדון.

בעיית העבריינות הגואה בעיר. חברים, היתה לי ישיבה עם מנהל המחוז, עם מנהל המרחב, מפקד התחנה במקום. המנגינה ששמעתי, יש פרץ של עבריינות בכל האזור, זה לא רק יבנה. לא קיבלתי. אני לא מוכן לקבל את זה. יש לכולם ולכן אנחנו צריכים לשתוק. אני לא שותק. הרגע מה שאנחנו עושים הוא כך. בנוסף לאבטחה החד משמעית, החותכת, ומתחילים לעבוד על הקמת מבנים וכו', בחודש יוני על פי המשטרה, אני אומר שיהיה ביולי, גם זה טוב, תוקם פה תחנה מלאה, סדר גודל של 92 שוטרים. נניח שהגיוס לא יהיה מיד. אבל אם יהיו 60 שוטרים בעיר וארבע, חמש ניידות רק של המשטרה, פלוס הפיקוח העירוני פלוס השיטור המשולב, השיטור העירוני, אנחנו נמצא את עצמנו במקום אחר.

עד אז, הניסיון של התקנת מצלמות לא עוזר לנו. אנחנו נצטרך להתקין מצלמות למען יראו, אבל זה לא עוזר. מפני שאנחנו לא מצליחים לזהות את העבריינים. אם זה לפריצות לבתים, מצלמה של בית, האיש מגיע עם כיסוי פנים. אתה לא רואה אותו. ואם זה ונדליזם, בתנאי שתפסת את הפרצוף. לא תפסת את הפרצוף, קח בבקשה תמונה של ילד, תפיץ את זה בכל בתי הספר, שתזהו אותו. מעשה אסור. אי אפשר לעשות את זה. ולכן יש לנו בעיה אמיתית בדבר.

יחד עם זאת, למשטרה יש איזשהו פיתרון שאני לא יכול לפרט אותו כאן. וזה לא מצלמות שמסתכלות על כל אזור, כי אם מצלמות שמהוות הייתי אומר מסננת שדרכה אפשר לראות מי פעל בעיר כאשר הוא לא צריך להיות בעיר מבחינת היותו תושב או בעל עסקים כאן וכו'. כלומר איזה עבריין נכנס לעיר, ובדרך הזאת אפשר לאתר. לא רוצה להרחיב. ישבנו איתם. אם אכן זה מה שיידרש, נשקיע בעניין הזה כמה שצריך מצלמות על מנת לטפל בבעיה.

הרגע מה שקורה, פריצות לבתים, פריצות במקומות אחרים. צילומים ישנם. לא מאתרים את העבריינים. מה שכן מתקיים הרגע, עם בעיה מאוד קשה של איוש משרות, אנחנו מפעילים שלוש ניידות בו זמנית. אני רוצה לומר לכם. מתוך שבעה פקחים בעיר, ארבעה חולים. חולים ממש. עם דיזינטריה ודברים אחרים. ולכן נשענים על השיטור העירוני ועל תחנת המשטרה במקום. אנחנו מדברים על שלוש ניידות שמסתובבות כל הזמן.

שלנו? או כולל -

אלי מזוז:

צבי גוב-ארי: שלנו ושל המשטרה יחד. הלאה. יצאנו לבינוי של שישה גני ילדים, כאשר לעניין הזה אין עדיין הרשאה של משרד החינוך. אנחנו לא יכולים להמתין. נצטרך בספטמבר לפתוח את הגנים הללו. בית הספר היישובי ע"ש איינשטיין רץ כבר לשלב ב'. שלב ב' עדיין לא קיבל את ההרשאה התקציבית. אנחנו בונים על חשבוננו ויותר מאוחר נקבל את מה שצריך. בסביבת חודש מאי נצא כבר למכרז ביצוע בית הספר השש שנתי, בית

ספר התיכון. שלב א' יהיה 24 כיתות, אבל מיד יהיה ברצף, כך שבשנת תשע"ט ילדי נאות רבין לחטיבת הביניים ילכו לחטיבה החדשה. כלומר לא ילכו יותר לבית ספר האורן והאלון, אם כי זה יהיה פתוח. אני לא סוגר את האורן והאלון בפניהם. אבל יהיה מקום בתוך השכונה, קרוב, כפי שאני לא אסגור את התיכון החדש בפני ילדים אחרים מהיישוב.

רועי גבאי: ההרשמה היא אזורית?

צבי גוב-ארי: כן, ודאי. על אזורית. כל התיכונים אצלנו על אזוריים, שתהיה בחירה. אנחנו עוסקים היום באפיון של התכנים של בית הספר הזה, מבלי לייצר מצב שיהיו כאן קניבלים מבחינת נושאים בין בתי ספר. צריך לייחד כל בית ספר מבחינה מסודרת, כך שבית הספר יעבוד על תוכנית שבהתאם בהחלט לא תפגע בתוכניות אחרות.

משה חזות: צביקה, רק שאלה קטנה. לא יהיו כיתות מסוימות בבתי ספר שילכו לחטיבות הביניים? כלומר שיהיה רישום חופשי. היום מה שקורה זה כיתות מסוימות הולכות, מייעדים אותם לחטיבות הביניים.

צבי גוב-ארי: מאחר ואני מדבר על בית ספר צומח, מן הדין לאפשר גם באיזושהי צורה לאייש שם את הכיתות. אחרת נעמוד עם 24 כיתות בלי תשובה.

אלי מזוז: צביקה, אפשר שאלה? לגבי נתון אחד שאמרת. ביחידני אמרת 83 ילדים. תפתח שלוש כיתות או שתי כיתות? מה יהיה?

צבי גוב-ארי: צריך שלוש כיתות, ונכין את בית הספר לשלוש כיתות. טוב, יש לנו תשובות לשאלות. אני נכנס לסדר היום, בבקשה.

1. שאילתה של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא: "שירותי רפואה בקופת חולים הדקל".

צבי גוב-ארי: שאילתה של חבר מועצת העיר שחר סימנה. יקריא את התשובה ויצמן. קודם ישמעו את השאלה. דרך אגב, זו שאילתה שחוזרת על עצמה פעם נוספת. אני גם עונה על השאלות הללו לאחרונה בעיתונות. אני חושב שאנחנו לעצמנו צריכים לקבוע שמי שמעלה שאילתה, יוודא בבקשה שדנים בשאלתה כאן ולא דרך העיתונות. כי בעתיד, כאשר שאילתה כזאת תופיע בעיתונות, התשובה תהיה בעיתונות. והתשובה שתיתן פה זה קטע העיתון שפורסם. כך אנחנו רוצים לעבוד? פרסום שאילתות בעיתונות אומר רק דבר אחד: 'אני רוצה שהציבור ידע ששאלתי שאילתה. לא עשיתי כלום, רק שאלתי שאילתה'.

עו"ד עדי ניקלביץ: גם שאילתה זה לעשות משהו.

צבי גוב-ארי: תעשה אחרי זה. קודם תדון בזה. כי אני נאלץ לתת תשובות שם, ואחרי זה חוזרים על התשובות כאן. לבזבז זמן של כולנו, גם שלך, לא חושב שזה נכון. שום דבר לא קורה,

עו"ד עדי ניקלביץ: בסדר. עדיין זכותו של חבר מועצה לפנות ולהראות שהוא פועל ועושה,

צבי גוב-ארי: שום דבר לא קורה, תבין. אני לא נכנס לויכוח. שום דבר לא קורה אם השאילתה הנ"ל מקבלת מקום בעיתונות אחרי דיון של המועצה. זה לא נכון, אותי מחייבים לתת תשובה. ועיתונאים שואלים. אז מה אני צריך להגיד? יש שאילתה, נדון בזה אחרי זה? כתבו פה,

עו"ד מאיר דהן: ואז, אחרי שאתה תשיב את התשובה כאן, כבר השאילתה תתברר כמיותרת ולא יהיה אפשר לפרסם אותה. בגלל זה זה לפני.

צבי גוב-ארי: אני ממליץ לא לעשות זאת. אוקיי? עד כאן. מאיר. שני מאיר. דאבל מאיר. טוב. אדון שחר סימנה, תקריא את השאילתה. לא את התשובה, את השאלה.

שחר סימנה: אני אקריא את השאילתה. בהתאם לסעיף 36(א), התוספת השנייה לפקודת העירייה, נוסח חדש, מבקש להגיש שאילתה בנושא הנדון. ראשית מברך את ראש העיר וראשי קופת חולים כללית על הקמת מערך המרפאות היפה והחדשני בשכונת נאות רבין. מרפאה זו בהחלט מהווה אבן דרך המבטאת את גידולה של העיר ופיתוח השכונות הדרומיות. יחד עם זאת, אני קיבלתי לא מעט תלונות מאנשים, מתושבי שכונות רמות ויצמן בנוגע לרמת השירותים הרפואיים, אשר ירדה בעקבות העתקת שירותי רפואה מקצועיים לשכונת נאות רבין. העתקת השירותים פוגעת בזמינות, תדירות ונגישות רפואיים, מקצועיים, אשר בעבר העניקו את שירותיהם בשכונת רמות ויצמן במרפאת הדקל. התושבים מלינים על מרחק אותו עליהם לעבור, על מנת לקבל שירות רפואה, אשר בעבר היו ניתנים בשכונתם. נשים בהיריון הנמצאות במעקב היריון וצריכות להגיע לשכונת נאות רבין; רופאי ילדים אשר עברו כולם למרפאה בשכונת נאות רבין; שאלותי במסגרת שאילתה זו: מהם השירותים הרפואיים אשר הועתקו ממרפאת הדקל והועברו לנאות רבין? מדוע תושבי שכונת רמות ויצמן נפגעו ממהלך זה של העתקה ועיבוי הרפואי בשכונת נאות רבין, וזאת על חשבון מרפאת הדקל? מדוע במסגרת פתיחת מרכז רפואת הילדים בנאות רבין לא ניתן לבקש כי רופא ילדים אחד לפחות ייתן שירותים במרפאת הדקל, כפי שהיה נהוג בעבר? כיצד העירייה מתכוונת לגשר על הפער שנוצר מצד אחד, ומתן שירותי רפואה מתקדמים בשכונת נאות רבין ומאידך דילול שירותי רפואה נחוצים בשכונת רמות ויצמן לאוכלוסיה אשר לא יכלה יכולת נגישות למרפאה החדשה אשר נפתחה בנאות רבין?

צבי גוב-ארי: תשיב, בבקשה.

ד"ר אהוד ויצמן: לכבוד מר שחר סימנה, חבר מועצת -

שחר סימנה: אה, באמת? זו הפתעה. זה מארב?

ד"ר אהוד ויצמן: יש לי העונג להקריא לך.

שחר סימנה: לא ידעתי שאתה עושה מארב.

ד"ר אהוד ויצמן: מארב?

שחר סימנה: כן.

ד"ר אהוד ויצמן: זה רועי מומחה. אני לא -

- צבי גוב-ארי:** רגע, מה הויכוח?
- שחר סימנה:** אין ויכוח. השאילתה אליך.
- צבי גוב-ארי:** זכותי לתת לכל חבר מועצה מטעמי להקריא את התשובה.
- שחר סימנה:** גם בעיתונות אולי שיענו במקום שאתה תענה.
- צבי גוב-ארי:** נכון. אני עונה לאנשים שמכבדים את ...
- שחר סימנה:** בעיתון אתה ענית.
- ד"ר אהוד ויצמן:** בסדר? אפשר להקריא?
- שחר סימנה:** תקריא.
- ד"ר אהוד ויצמן:** לכבוד מר שחר סימנה,
- שחר סימנה:** לא ידעתי שאתה עוזר אישי.
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא הבנתי.
- שחר סימנה:** עוזר אישי. עוזר אישי.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אני שמח לעזור לראש העיר בכל מה שצריך. זה עונה לך?
- שחר סימנה:** לא.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אוקיי. אני על כל פנים מקריא.
- שחר סימנה:** מאוד לא מרוצה -
- צבי גוב-ארי:** אתה מפריע לאיש להשיב.
- שחר סימנה:** תשיב, תשיב.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אני מאוד מודה לו. לכבוד מר שחר סימנה, חבר מועצת העיר. שאילתה: שירותי רפואה בקופת חולים הדקל, השירותים הניתנים בקופת חולים הדקל מפורטים להלן: רפואת משפחה, שלוש משרות רופאים. רפואה יועצת, רופאים מקצועיים, בריאות הנפש - ילדים ומבוגרים, טיפת חלב, עבודה סוציאלית, דיאטה, בית מרקחת, מעבדה.
- צבי גוב-ארי:** תוסיף גם טיפול כירורגי.
- ד"ר אהוד ויצמן:** וטיפול כירורגי. התחומים שהועברו למרכז הרפואי הכלל

אישי – רפואת ילדים, מרפאת נשים, רפואה למבוגרים. להלן נוספו בנאות רבין הפונקציות הבאות: מרכז התפתחות הילד – מרכז בריאות הילד, רפואת משפחה, מעבדה. ראש העיר אינו המפעיל של קופת חולים, ... את סוג השירות. הפריסה הנוכחית משרת את כלל תושבי העיר ואין להניח שניתן לקבל שירותי רפואה מאותה קופת חולים ביותר משלושה מרכזות בעיר. ניתן להגיע למרפאות החדשות בקווים 6, 7. זאת בעיקר לטובת מרכז להתפתחות הילד, שיש לראות בו שירות אזורי. במידה ורמת השירות לא מספקת למבוטח, יכול האחרון לעבור לקופת חולים אחרת.

הניסיון להציג קיפוח ישן לעומת חדש חסר בסיס של אמת. יש בו יותר מדמגוגיה הנשענת על מוחו הקודח של כותב המכתב, שאינו זה החתום מעלה.

מאיר בן הרוש: אתה יכול להסביר את ...

ד"ר אהוד ויצמן: בכבוד רב, צבי גוב ארי, ראש העיר.

צבי גוב-ארי: חברים, שאלת. עניתי לך בכתב.

שחר סימנה: לא מספיק. אני עכשיו אומר.

מאיר בן הרוש: ויצמן, מה זה הסעיף האחרון? מה הוא אומר?

עו"ד מאיר דהן: תשאל את ראש העיר. ראש העיר כתב.

מאיר בן הרוש: לא, לא, הוא ענה.

עו"ד מאיר דהן: הוא רק הקריא.

ד"ר אהוד ויצמן: אני מקריא את הסעיף -

עו"ד עדי ינקילביץ: שייתן תשובה מה הכוונה. ...

מאיר בן הרוש: לא הבנתי, 'ממוחו הקודח'.

שחר סימנה: זה לא חדש שיש -

עו"ד מאיר דהן: הוא לא התכוון לשחר.

שחר סימנה: הוא לא התכוון לשחר.

עו"ד עדי ינקילביץ: אתה לא כתבת את המכתב?

שחר סימנה: לגבי המכתב, אני רוצה להגיד.

עו"ד מאיר דהן: הבנת הנקרא.

שחר סימנה: אני חושב שגם ראש העיר משתמש בהרבה כותבים וזה לא רק אני. אני שמח שמי שכותב יותר חכם ממך, זה ברור. ועכשיו, אתה לא ענית לשאלתי.

אתה בעיתונות אמרת שאתה מעורב בכל המהלך. ופה אתה אומר שזה של קופת חולים.

צבי גוב-ארי: הייתי מעורב עד לשלב מסוים. אם להקים מרפאת מומחים לטפל ברמה ... (מדברים ביחד) וקיבלת גם ברמות ויצמן, חביבי.

שחר סימנה: מרפאת המומחים יכולה גם -

צבי גוב-ארי: למה בבקשה לא נווה אילן? גם נווה אילן נפגעה. מה אתה מצייך לי רק רמות ויצמן?

שחר סימנה: נכון.

צבי גוב-ארי: יש מאחורי זה סיבה אחת. והסיבה היא לנסות לומר 'מקפחים שכונות מסוימות'.

שחר סימנה: נכון, זה נכון.

צבי גוב-ארי: לא מקפחים שכונות.

שחר סימנה: קודם כל זה נכון שמקפחים את השכונה -

צבי גוב-ארי: תודה, קיבלת את התשובה. עד כאן.

שחר סימנה: אני אענה לך -

צבי גוב-ארי: קיבלת את התשובה. בזה נגמר. הלאה. הנושא הבא.

שחר סימנה: רק שנייה. תן לי להשיב.

צבי גוב-ארי: הנושא הבא, ואתה לא ...

שחר סימנה: בנווה אילן אפשר לנסוע במכונית. פה אנשים שאין להם גם את המכונית. אתה יודע את זה טוב. וחץ מזה אני חושב שהרמה יותר נמוכה.

צבי גוב-ארי: הלאה.

רונית ארנפרוינד-כהן: צריך להגיד, צביקה. יש כאן משהו שגם אתה נפלת בפח. גם אתה אומר לו הוא לא כתב את המכתב וחתם. אבל גם אתה אומר על עצמך שאתה לא זה שמפעיל את קופת חולים ונותן נתונים על קופת חולים.

שחר סימנה: עכשיו אתה לא מעורב ואתה נותן נתונים.

צבי גוב-ארי: אני בדקתי עם קופת חולים. יש בקופת חולים היום שלושה מוקדים. והיא היתה חייבת להתרכז במתן שירותים כלל יישובים במקום אחד.

שחר סימנה: אז לפחות אחד.

צבי גוב-ארי: מה שדיללו שם, רופא נשים. הובטח לי שרופא הנשים יחזור. לא רציתי לכתוב את זה כל עוד שהוא לא חזר. זהו. אני מבקש -

מאיר בן הרוש: אבל למה ... צביקה, זה סעיף פוגע. חבל, באמת. יש פה הסבר, אבל זה פשוט לבייש חבר מועצה,

צבי גוב-ארי: בן הרוש, עם כל הכבוד, אני לא מוכן לא למנגינה שלך ולא למנגינה שלו.

מאיר בן הרוש: אבל לא כותבים, ... לא כותבים דברים כאלה -

צבי גוב-ארי: מאיר, שכונות ותיקות, שכונה חדשה.

מאיר בן הרוש: צביקה, לא כותבים דברים כאלה. מכבדים אותך כראש העיר.

צבי גוב-ארי: תודה.

מאיר בן הרוש: לא חושב שצריך לכתוב דברים כאלה.

שחר סימנה: אני לא צריך את העזרה שלך, מאיר. אני חושב שאני יכול לענות לבד.

צבי גוב-ארי: השאילתה הבאה.

שחר סימנה: אני חושב שההתנהגות שלך לא הולמת בכלל.

2. שאילתה של חבר המועצה מר שחר סימנה, בנושא: "קליטת עובדי מוקד הקליטה של הרשות המקומית".

צבי גוב-ארי: השאילתה הבאה. תקריא את השאילתה.

שחר סימנה: בהתאם לסעיף 35(א) לתוספת ... לפקודת העיריות נוסח חדש, אבקש להגיש שאילתה בנושא הנדון: ביום 27.12.2016 הושג הסכם המעביר את מוקדי הקליטה העירוניים לתעסוקה קבועה, וזאת תחת רשות המפעילים. אי, הסכם זה תכולתו לאתגר מיום 1.1.2017. הסכם זה הינו בהמשך למסמך ההבנות אשר נחתם בין משרד האוצר להסתדרות הכללית ביולי 2015 בתקצוב מלא של משרד האוצר. התקצוב, ההסכם מעוגן במסמך ... מספר 201610974, אשר יצא מאגף התקציבים באוצר ונמסר ליו"ר מרכז השלטון המקומי ובו התחייבות למימון 100% מהתקניה מכספי משרד האוצר. מעדכנך כי אין הנושא באחריות המשרד לשוויון החברתי, שאליו פנית על מנת לקבל הבהרות בדבר אופן יישום ההסכם ומציאת מקור למימונו. כל המימון מגיע ממשרד האוצר. עד היום, למעלה מחודש מיום תחולת ההסכם, לא יושם הנדון בעיריית יבנה. שאלתי בנוגע לשאילתה זו: מדוע ראש העיר, למרות ההוראה המאפשרת לו לעשות זאת, כולל הצבעה על מקור תקצוב, לא מנחה לקלוט את עובדי מוקד הקליטה לאתגר כעובדי העירייה?

צבי גוב-ארי: לפני שאתה משיב בקול רם. לפני שאתה מקריא את התשובה, עובדי מרכז הקליטה מקבלים משכורת מהעירייה. כל עוד שמשרד האוצר -

שחר סימנה: עובדי עירייה. לא משכורת. עובדי עירייה מן המניין. השפה היא לא קשה. אתה מבין למה אני מתכוון.

צבי גוב-ארי: תענה לו בבקשה.

שחר סימנה: ההסברים שלך מיותרים.

צבי גוב-ארי: תענה לו בבקשה. זו התשובה שלי. יקריאו לך.

ד"ר אהוד ויצמן: לכבוד מר שחר סימנה, חבר מועצת עיר, שאילתה בנושא קליטת עובדי מוקד קליטה לרשות המקומית. לצערי אתה מפגין חוסר ידע ויסודיות בבואך לתפוס טרמפ על העשייה של אחרים.

שחר סימנה: מי זה עושה?

ד"ר אהוד ויצמן: אנו עמלים מזה כשנה מול גורמים רבים להביא לידי גמר מוצלח את קליטת עובדי מוקד הקליטה, מתוך דאגה כנה לעתידם ותנאי עבודתם של עובדים אלה. אכן ב-27.12.2016 נחתם הסכם להעברת עובדי מוקד הקליטה בארץ לרשויות במעמד האוצר, ההסתדרות, מרכז השלטון המקומי והמשרד לשיוויון חברתי, שלקח על עצמו את הטיפול בעובדי מוקדי הקליטה ממשרד הקליטה. מכאן שבסעיף 1(ב) אתה טועה לחלוטין. הנושא הוא באחריות המשרד לשיוויון חברתי, שנכנס לנעליו של משרד הקליטה.

שחר סימנה: התקציב מהאוצר.

ד"ר אהוד ויצמן: אם תרצה, אני אחר כך אגיב.

שחר סימנה: ... התקציב הוא מהאוצר. כתוב. ...

ד"ר אהוד ויצמן: האוצר מתקצב את כולם. מי שאחראי זה המשרד לשיוויון חברתי,

שחר סימנה: לא אמרתי ... אמרתי התקציב בא מהאוצר.

ד"ר אהוד ויצמן: לא, אתה טועה.

שחר סימנה: אולי אתה צודק, ... באמת, זה גאונות.

ד"ר אהוד ויצמן: תשמע, שחר. עם כל הכבוד, אין לך מושג על מה אתה מדבר.

שחר סימנה: אה, באמת? לך יש מושג?

ד"ר אהוד ויצמן: לי כן.

- שחר סימנה:** אה, אתה רוצה להתעמת איתי?
- ד"ר אהוד ויצמן:** בשמחה.
- שחר סימנה:** בסדר, אין בעיה.
- צבי גוב-ארי:** תמשיך, בבקשה
- ד"ר אהוד ויצמן:** 'מכאן שבסעיף 1(ב) אתה טועה לחלוטין. הנושא באחריות המשרד לשוויון חברתי, שנכנס לנעליו של משרד הקליטה. מכתבי מה-18.1.2017 נועד להעיר ולהמריץ את המערכות השונות להגיע להחלטות על תהליכי הקליטה של העובדים לרשויות, כולל דרכי עבודה וקבלת השיפוי על שכרם לעירייה. ב-12.2.2017 התקבל מיילי, (נשמעת מוסיקה מבחוץ)
- ד"ר אהוד ויצמן:** רגע, זה מפריע להקלטה? אני אגביר את הקול, אין בעיה. אמשיך. ב-12.2.2017 התקבל מייל מנכ"ל המשרד לשוויון החברתי מר אבי כהן, על דרך קליטת העובדים ושיפוי לינואר 2017 לעיריות שקלטו את העובדים. למרות שעדיין לא התקבל מימון עבור שכרם של עובדי מוקד הקליטה הנחתי להמשיך לשלם משכורתם בכפוף לאמור בסעיף 6 למעלה. מציע שבעתיד תלמד את הנושא היטב לפני שאתה שולח שאילתה כלשהי. אחרי הכל, אתה חבר מועצת העיר ולא משרת וחותרם על מכתבים שאחרים כותבים עבורך. בכבוד רב, צבי גוב ארי, ראש העיר.'
- שחר סימנה:** רק שנייה. אני רוצה להוסיף. מה ההתבררות הזאת? אתם מתברברים ומתנהגים כמו ברברים. ב-1 לינואר קיבלת הנחייה לקלוט אותם לאלתר ואתה עכשיו מעלה את שכרם של אנשים מסכנים אלה,
- צבי גוב-ארי:** על מה אתה...? מקבלים שכר מלא כפקידי עירייה.
- שחר סימנה:** מקבלים שכר, אבל ... לא, כתוב עדכון שכר. כתוב עדכון שכר.
- מאיר בן הרוש:** ויצמן, כתוב -
- שחר סימנה:** עדכון שכר!
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, הקליטה היא כמו שהם נמצאים היום,
- מאיר בן הרוש:** יש פה ... של שר האוצר ושל -
- שחר סימנה:** תעשה עבודה יסודית (מדברים ביחד)
- מאיר בן הרוש:** ... להכניס אותם כעובדים מן המניין. מה לא ברור?
- שחר סימנה:** לעדכן את שכרם.
- צבי גוב-ארי:** מקבלים שכר, שקיבלנו לפני כן.

- שחר סימנה:** אתה מקפח אותם עכשיו.
- ד"ר אהוד ויצמן:** ממש לא.
- צבי גוב-ארי:** אני לא יכול לקלוט אותם לעירייה לפני שמקבלים תקציב עבור זה. והתקציב רק באפריל, אולי.
- שחר סימנה:** לא, אמרו 1 לינואר.
- ד"ר אהוד ויצמן:** לא, מ-1 לינואר.
- שחר סימנה:** כתוב.
- ד"ר אהוד ויצמן:** אני יכול להשיב?
- שחר סימנה:** אתה רוצה ללכת לבוררות? אתה תפסיד.
- ד"ר אהוד ויצמן:** להשיב או להשאיר את זה?
- שחר סימנה:** בגדול.
- צבי גוב-ארי:** תמשיך לקשקש.
- שחר סימנה:** לא, אתה מקשקש. אני לא מקשקש.
- צבי גוב-ארי:** אני לא מתכוון להגיב לך. אתה לא ראוי.
- שחר סימנה:** אתה, אתה יורד נמוך.
- צבי גוב-ארי:** אתה איש שמפרסם בעיתונות,
- שחר סימנה:** אני מפרסם, כן. (מדברים ביחד) גם אתה מפרסם.
- צבי גוב-ארי:** התפטרת מוועדת הקליטה. מה פתאום אתה דואג לעובדי קליטה?
- שחר סימנה:** מה הקשר? אין קשר,
- צבי גוב-ארי:** אתה אומר שלא צריך קליטה.
- שחר סימנה:** אין קשר אחד לשני.
- צבי גוב-ארי:** אמרת שלא צריך קליטה.
- שחר סימנה:** אין קשר. אין קשר.

- צבי גוב-ארי:** טוב, חבל על הזמן.
- שחר סימנה:** לא יודע על מה אתה מקשר.
- מאיר בן הרוש:** לא, ויצמן. רק שאלה. ... כתוב במפורש ב-27.12 'הושג סיכום המעביד עם עובדי הקליטה ליוצאי אתיופיה להיות עובדים רשות מקומית בתקן',
- שחר סימנה:** אהוד, אתה מגלה בורות.
- מאיר בן הרוש:** לכולם מ-1.1.17.
- שחר סימנה:** אתה נכנס למגרש שאתה לא מכיר אותו בכלל. (מדברים ביחד) אתה מגלה בורות. אתה לא מבין. 1.1 כתוב. יש קיפוח של שכר. יש קיפוח.
- צבי גוב-ארי:** הלאה.
- שחר סימנה:** אתה יכול לענות לפה. אתה ... אתה לא יודע, אתה לא מבין. לך אמרו להקריא. אני לפחות אם כתבו לי, אני -
- ד"ר אהוד ויצמן:** שחר, קודם כל, אני רוצה להגיד לך, עם כל הכבוד,
- שחר סימנה:** מה עם כל הכבוד?
- ד"ר אהוד ויצמן:** אין לך מושג על מה אתה מדבר.
- שחר סימנה:** לך אין מושג בכלל. ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ... 'אתה לא ראוי, אתה מקשקש, אין לך מושג'. אתם רוצים להיות ענייניים?
- ד"ר אהוד ויצמן:** את שמעת מה שהוא אמר לפני? את שמעת מה שהוא אמר?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אני מסכימה. (מדברים ביחד) מה אתם רוצים? אנחנו נקום ונצא מכאן. אם זה עשייה, אנחנו נקום ונצא מכאן. תענו עניינית. מה זה הדבר הזה? מאיפה הבאתם את זה?
- ד"ר אהוד ויצמן:** רגע, שנייה, שנייה.
- שחר סימנה:** איזה ברבור אתה עושה כאן. ...
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יאללה, יש שאילתה, יש ... לעניין. גמרנו. למה ההכפשות האלו?
- ד"ר אהוד ויצמן:** תראה, כאשר מדבר חבר מועצה ואומר,

כאשר קורא -	<u>שחר סימנה:</u>
ואומר את מה שאומר, מדבר על בורות ואי הבנה, אי אפשר	<u>ד"ר אהוד ויצמן:</u> להשאיר את זה באוויר.
אני כתבתי,	<u>שחר סימנה:</u>
למה בורות ואי הבנה? ...	<u>עו"ד עדי ינקילביץ:</u>
קודם כל, הם עובדי עירייה (מדברים ביחד) רגע, שנייה.	<u>ד"ר אהוד ויצמן:</u>
הוא לא יודע מה הוא מדבר, הוא לא יודע מה הוא מדבר. ...	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>
ממלא מקום אמר 'הם עובדי עירייה', וזה ...	<u>מאיר בן הרוש:</u>
לא, לא מספיק שעובדי עירייה. צריך להיות כתוב. גם צריך	<u>שחר סימנה:</u> לקבל את שכרם -
עם כל הכבוד, (מדברים ביחד) טוב, אני רואה שאין טעם. נו,	<u>ד"ר אהוד ויצמן:</u> באמת.
אין טעם, אתה -	<u>שחר סימנה:</u>
זו התשובה. אם יש ...	<u>צבי גוב-ארי:</u>
שאלת שאלה ואתה לא נותן לו להשיב. תן לו להשיב.	<u>עו"ד מאיר דהן:</u>
מאיר, ששיב עניינית. כולם ששיבו כאן עניינית.	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>
משיבים. לא, תקפו אותו אישית.	<u>עו"ד מאיר דהן:</u>
אה, תקפו אותו אישית?	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>
כן.	<u>עו"ד מאיר דהן:</u>
אתה ראית מה הוא הקריא והוא עומד מאחורי זה? נו,	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u> באמת. חבר'ה, תוציאו -
תתקפו את ראש העיר. למה את לא תוקפת את ראש העיר?	<u>עו"ד מאיר דהן:</u>
ואני אתקוף גם את ראש העיר. הוא מקריא ...	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>
מאיר, למה זה ... למה?	<u>מאיר בן הרוש:</u>
תעצור את ההקלטה, תשמע את ההקלטה, כמה הכפשות ...	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>

- מאיר בן הרוש:** מה קרה? למה ...
- עו"ד מאיר דהן:** אל תתעמת עם ויצמן. ...
- מאיר בן הרוש:** הוא נתן להקריא, הוא נתן להקריא.
- עו"ד מאיר דהן:** תתעמת עם ראש העיר שכתב את זה. ... תנו לו להשיב. הוא מתעסק בקליטה, תנו לו להשיב.

3. שאילתה של חבר המועצה מר מאיר בן-הרוש, בנושא: "תאורה ברחוב אהרון חגי'".

צבי גוב-ארי: אני מבקש. השאילתה הבאה, של חבר מועצת העיר מאיר בן-הרוש. בבקשה, מאיר.

מאיר בן הרוש: שאילתה לראש, בנושא של תאורה ברחוב חגי'. עם כניסתי לקואליציה, רק אני אתן הקדמה, ביקשתי לקבל ממך אישור להתקין תאורה ברחוב הזה שמאוד מסוכן ויש שם כמה נפילות של אנשים מבוגרים. במיוחד שהאוכלוסיה שם היא מאוד מבוגרת. אז כתבתי: 'מועצת העיר אישרה התקנת תאורה ברחוב אהרון חגי', בשביל בין הרחובות הדרור ושבזי. אכן הותקנו מספר עמודי תאורה בלבד, ויש חוסר של שני עמודי תאורה שלא הותקנו מאז. אני אבקש עוד לציין שהמיקום של העמודים לא הונחו במרכז השביל, שמפחית את עוצמת התאורה לשני צדדי המעברים. מבקש הסבר ממחזיק תיק השפ"ע, שהיו שם, ואני מוסיף שדיברנו איתם והסברנו להם שהמיקום של העמודים הוא לא במקום הנכון, כי חלקם מאירים בכלל על הצד השני, שהוא לא בצד של המעבר. ולכן אני מבקש לדעת האם יעבירו את העמודים, או שיוסיפו, או שיש איזו תקלה עם הקבלן או שחסר כסף. אבל כבר כמעט שישה חודשים מאז ההתקנה של העמודים.

צבי גוב-ארי: התשובה שלי: אכן מועצת העיר אישרה בקשתי למימון שיפור תאורת רחובות כשלב ראשון לקראת החלפת תאורת לדים בכל העיר. ודרך אגב, חלק גדול מזה בוצע. על עמודים קיימים. הבעיה בשביל, שאין שם עמודים וצריך להתקין עמודים. ותשובה אליך, העמודים היו צריכים להגיע השבוע ולא הגיעו. ביום שיגיעו העמודים, יתקינו. מי שהתקין את העניין הזה, אנשי מקצוע, שמדדו את עוצמת התאורה ופיזור התאורה. זה לא על עץ. פשוט בדקו את הדבר.

מאיר בן הרוש: אם היית מסתובב שם בלילה היית רואה שמה -

צבי גוב-ארי: מה יש לי להסתובב שם בלילה?

מאיר בן הרוש: קודם כל תראה את המקום. ... בסכום כזה, רק שנייה, התאורה היא בצורה כזאת. זאת אומרת, היא צריכה להיות במרכז השביל, בין השביל הזה לשביל הזה. הם שמו את זה בצד הזה, ... לצד השני.

צבי גוב-ארי: חסר לך שני עמודים בקצה השביל.

מאיר בן הרוש: לא, לא, אני אומר שלכל אורך העמודים הם שמו אותם צמוד לכביש. זו אחת הטעויות.

טוב, הלאה.

צבי גוב-ארי:

הלאה, הלאה. בסדר.

מאיר בן הרוש:

4. שאילתה של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא: "זכיית חברות רמי שבירו במכרזים במסגרת תוכנית מחיר למשתכן".

תודה. השאילתה הבאה. אלי.

צבי גוב-ארי:

אלי מזוז: שאילתה: זכיית חברות רמי שבירו במכרזים במסגרת תוכנית מחיר למשתכן. 'לאחרונה פורסמו תוצאות זכייה במכרז של מעל 1,400 ... דיוור במסגרת תוכנית מחיר למשתכן, ב-13 מתוך 14 מגרשים זכו חברות רמי שבירו. רמי שבירו הנדסה ובנייה והשקעות בע"מ, וחברת דור אלשין הנדסה, בנייה ויזמות בע"מ, חברה בה רמי שבירו מחזיק 50% מהמניות.

בהתחשב בעלויות הפיתוח הגבוהות במכרזים, כ-3,000 ש"ח למ"ר, דומה כי ההצעה זוכה במחירים שנעים בין 8.5 ל-9 הינה גבולית מאוד מבחינת הרווחיות של הקבלן. זה יוצא 5.5 אלף ש"ח למ"ר, לא כולל מחיר קרקע, הוצאות נוספות וכו'. אינני דואג לרווח של הקבלן. אך עולות כאן שאלות. בנוסף, בסעיף 8.2 במכרז מצוין: 'אם תאושר תוכנית שבמסגרתה יוגדלו מספר יחידות הדיוור, יוכל הקבלן למכור אותן במחיר השוק'. כמו כן, לאחרונה פורסם בכלי התקשורת, והאירו את עיני זוגות צעירים, לגבי מכרז מחיר למשתכן ברעננה, בו זכה אותו קבלן, כי הקבלן מכר דירות שלושה חדרים במחיר של ארבעה חדרים. וכמו כן יצא פרסום בנוסף שמעל 10,000 זכאים ויתרו על זכאותם בפרויקט ברעננה מכיוון שהדירות היו גדולות מדי, 131 מ"ר ויקרות. כמו כן אציין כי לאחרונה הקבלן נעצר בחשד למתן שוחד לכאורה לראש עיריית כפר סבא'.

אני לא דואג פה לקבלן. הקבלן לא מעניין אותי. אני שמח שהתייחסת לזה בתחילת דבריך. אם רעננה הגדולה נפלה וקבלן עבד שם על, עוד פעם, בידיעת העירייה או המנהל שם, אני לא יודע. אני החשש שלי שמובא מכאן שזה לא יקרה לצעירים שלנו.

האם הובטחה לקבלן תוספת דירות במסגרת הזכייה שלו במחיר למשתכן? כיצד אנחנו מבטיחים שמה שקרה ברעננה לא יקרה ביבנה? וזוגות צעירים יוכלו לעמוד מול מחיר סביר וירכשו את הדירה, לא כמו שקרה ברעננה? במידה ויוחלט להגיש כתב אישום נגד הקבלן, האם המכרז ייפתח מחדש? כל זה נובע מדאגה פשוטה לצעירים, שיכולו לקנות דירות, שיישארו פה. זה הכל.

אני חושב שבתחילת דברי כבר היום,

צבי גוב-ארי:

התייחסת.

אלי מזוז:

הסברתי שזה פרויקט בעייתי מעצם העובדה שלכל אחד מהקבלנים יש כבר קונים מראש. ולכן השאיפה שלו, בסופו של דבר, להוריד את המחיר.

צבי גוב-ארי:

אתה יכול להסביר שנייה?

אלי מזוז:

הוא לא צריך לפרסם על מנת להוביל אותך לקנות שם.

צבי גוב-ארי:

הוא לא עושה מסע מכירות אפילו.

מאיר בן הרוש:

- צבי גוב-ארי:** והקציבו אותך.
- רועי גבאי:** יש לו מאגר שלם, ... רק הגרלה.
- צבי גוב-ארי:** התשובה שלי היא זו. ראה. בין ההתרחשות ברעננה ובכפר סבא, זה לא בדיוק מעניינה של יבנה. אני לא רוצה להתעסק בערים אחרות. אני צריך להתעסק בבית.
- אלי מזוז:** לא ביקשתי -
- צבי גוב-ארי:** עכשיו. תנאי המכרז וכל מה שקשור בכך נקבע על ידי מנהל מקרקעי ישראל, משרד השיכון. האיש זכה על פי זה. אם הוא יישפט, יקרה משהו ובית המשפט יחליט משהו לגביו, מי שצריך להפר או מי שצריך לבטל את זכייתו במכרז, זה תהליך שצריך להיעשות בין השותפים. כלומר משרד השיכון, מנהל מקרקעי ישראל מול בית משפט.
- אלי מזוז:** אנחנו לא צד בזה?
- צבי גוב-ארי:** לא, ודאי שלא. אני לא יוצא למכרז על בתים. אוקיי? השאלות ששאלת, מה שחשוב לך, לא תהיה תוספת זכויות בנייה בשכונה שבה מדובר. אני הודעתי חדש משמעית. אני לא מקבל שבס ולא שום תוספת. כי הצפיפות מספיק גדולה ותוספת של שבס זה אומר עוד 10%. לא מוכן לקבל. יש לי מענה מלא לצרכים של העיר בכל מה שקשור לאוכלוסיה חסרת הדיור. במידה ותהיה חריגה מהמחיר, אנחנו נהיה שם. ואנחנו נטפל בזה. למרות שהחווה הוא בינך לבין הקבלן.
- אלי מזוז:** זה מה שאתה התכוונת בהתחלה שאמרת שיהיה פיקוח על הגודל?
- צבי גוב-ארי:** פיקוח על איכות הבנייה. על מנת שלא תראה קיר יפה שמאחוריו יש בלוק מתפורר. לשם אנחנו נכנסים.
- אלי מזוז:** וגודל הדירות? מי קובע?
- צבי גוב-ארי:** יש תוכנית. הם צריכים להגיש תוכנית אלינו, מבחינת אישור. על פי התב"ע. ואנחנו נבדוק את הדבר הזה.
- אלי מזוז:** זהו. זה מה שאתה אומר עכשיו, זו נקודה לדעתי מכל העניין הזה הכי חשובה. שהדירות יהיו קטנות. שזוגות צעירים יוכלו לקנות אותן.
- צבי גוב-ארי:** אנחנו צריכים להבין, חברים. זה לא רק בין הדייר והקבלן. למרות שבעצם חוקית זה בין הדייר והקבלן. אבל היות והפרויקט הוא פרויקט מאוד מיוחד, שכל הדיירים נחשבים בעצם לשבויים מראש, אנחנו חייבים להיות שם. ואנחנו נהיה שם שבביל לוודא, גם בעוד עשר שנים, שהדירות הללו תיראנה כמו שצריך. ושלא ירמו אתכם.
- אלי מזוז:** ושיהיו קטנות, שיוכלו לקנות. זה חשוב. זה ממש חשוב.

אלי, בתב"ע כתוב כמה שלושה חדרים, כמה ארבעה. הוא לא

מאיר בן הרוש:
יכול לסטות.

אלי מזוז:
לא, למה הקדמתי? כי מה שהוא עשה, הוא לקח דירה של ארבעה חדרים ובנה אותה שלושה חדרים. והגודל שלה, לכן, היה יותר גדול. ואז זה לא היה שווה להם לקנות, כי יש להם שלושה חדרים יותר קטנה במחיר יותר זול. זה תרגילים של קבלנים.

צבי גוב-ארי:
יכול להיות מצב של שינוי חוזה בן דייר לבין הקבלן. ששינוי משהו בתוך הבית. זה יכול להיות. מה שאני יכול לומר שאנחנו נקפיד על ביצוע על פי התוכנית. צריך להבין, אנחנו נוטלים על עצמנו אחריות אדירה שהיא לא על פי המינוי שלנו לעניין.

אלי מזוז:
בסדר. אבל אתה עושה את זה נכון, כי אתה דואג לצעירים שיוכלו להישאר פה. בסדר.

5. שאילתה של חבר המועצה עו"ד עדי ינקילביץ, בנושא: "פריסת מצלמות אבטחה בשכונות החדשות".

צבי גוב-ארי: עדי, בבקשה.

עו"ד עדי ינקילביץ: שאילתה בנוגע לפריסת מצלמות אבטחה בשכונות החדשות. בזמן האחרון אנחנו נחשפים יותר ויותר למעשי אלימות, פשיעה וונדליזם ברחבי העיר בכלל ובשכונות החדשות בפרט. רק לשם הדוגמה, מצורפות לשאילתה מספר דוגמאות מהשבועות האחרונים. בשכונות החדשות טרם נפרס מערך מצלמות האבטחה המקושר למוקד העירוני, ודומה כי פריסתן של אלו תסייע רבות מבחינת ההרתעה, ובוודאי תסייע לתפיסת המזיקים לאחר מעשה. יצוין כי בימים האחרונים אף פשתה בעיר תופעת פריצות לבתים פרטיים והדבר אף מחדד את הצורך בפריסתן של מצלמות אלו. מתוך כך יש לשאול מספר שאלות: (1) האם ישנו תכנון לבצע פריסת מצלמות ברחבי השכונות נאות רבין וגן ראובן או בכל אזור אחר ברחבי העיר, בו טרם הותקנו מצלמות אלו? ככל וכן, מהו מועד הביצוע המתוכנן. ככל ואין תכנון כזה, מדוע לא? ושאלה אחרונה, מדוע לא להגביר את סיורי הפקחים והשיטור העירוני ברחבי העיר כולה בשעות הלילה, כמו גם של ניידות המשטרה? זהו. אני מבקש להציג שאילתה. לזה חיכיתם? רגע, תור מי להקריא?

צבי גוב-ארי: קיים תכנון של כיסוי למצלמות של כל הפארקים הקטנים והגדולים וכו', כי שם יש את הוונדליזם. כיסוי גם בצמתים השונים מבחינת תנועה. לראות מה קורה עם תנועת כלי רכב, עבריינות או אחרת. אנחנו עושים את זה, למרות שעלות תועלת מוגבלת לגמרי. מבחינה פסיכולוגית כשיש מצלמה אולי זה מרתיע. יחד עם זאת, המשטרה לא חסידה של כיסוי מהסוג הזה, והיא מבקשת משהו אחר. אני הולך גם על המשטה האחר. ככל שנראה יותר, ככל שנציב הרתעות במקומות שונים, נקווה שזה יצמצם. הדבר הנכון שהיה צריך להיות זה חמש, שש ניידות שתסתובבנה כל היום. אבל אין בשום עיר מצב שיש כיסוי משטרתי מלא.

עו"ד עדי ינקילביץ: מלא לא, אבל מוגבר צריך להיות. מוגבר ממה שהמצב כיום. המצב כיום הוא לא טוב.

צבי גוב-ארי: היום עושים שלוש ניידות. צריך להבין, בחלק מהניידות יושב שוטר אחד, מפני שאין מספיק אנשים לעשות הכל. הפיתרון לעיר יבנה יהיה מצד אחד נוכחות בשטח, עם הגברת הניידות. נמצב כל אדם שמסוגל לעמוד על רגליו יעשה זאת. הפיתרון הרדיקאלי הייתי אומר, 90 שוטרים, תחנה מלאה וסוף סוף הדבר הזה הגיע. באשר למצלמות, יותקנו מצלמות. אני רק מקווה שנוכל לשים יד על הוונדליסטים.

עו"ד עדי ינקילביץ: הוונדליסטים, סביר להניח, זה תושבי העיר, בלי להיכנס לגילאים וקבוצות גיל וכאלה. אז אותן המצלמות כן ירתיעו. המצלמות ירתיעו את אותם ונדליסטים, אם אכן זה תושבי העיר, גם נערים ונערות.

צבי גוב-ארי: אמרתי עלות תועלת, אבל -

עו"ד עדי ינקילביץ: אבל עד שהמשרה, אם וכאשר תוקם פה התחנה ביוני-יולי,

צבי גוב-ארי: זה לא יבטל את המצלמות.

עו"ד עדי ינקילביץ: לא, אז השאלה היא כזאת. אחד, למתי מתוכננת הפריסה? ושתיים, האם אפשר עד אז לגייס עוד פקחים/שוטרים עירוניים ולהגביר את הנוכחות?

צבי גוב-ארי: גיוס הפקחים בעייתי. ממכרז האחרון, לפני יומיים, היו שבעה או שמונה פקחים. רק שניים התאימו. רק שניים.

רונית ארנפרונד-כהן: כשאנחנו צריכים לגייס כמה?

צבי גוב-ארי: אני צריך לפחות תשעה. רק שניים התאימו. מדוע? כי מגיע מי שמגיע ולא לכל אחת אתה יכול לתת סמכות של פקח. עכשיו, אם אתם מכירים אנשים, אני יודע מה, אנשים בחופשת לימודים וכו', שרוצים לעסוק part time, מוכן לקחת.

משה חזות: לא תושבי העיר.

צבי גוב-ארי: כן, זה נכון. והגבלנו את העניין הזה שזה לא יהיה תושבי העיר, כי אז אתה מכיר וכו'.

עו"ד עדי ינקילביץ: מה לגבי סיורי תושבים כאלה? סיירות של תושבים?

מאיר בן הרוש: סיירת הורים.

עו"ד עדי ינקילביץ: סיירת הורים או מה שלא יהיה? מקובל מאוד. פעם הייתי רואה את הרכב האחד הזה מסתובב. היום גם אותו אני כבר לא רואה.

צבי גוב-ארי: לא, יש. יש.

עו"ד עדי ינקילביץ: אני יודע. אני אומר, פעם הייתי רואה, היה רכב אחד שהסתובב. היום גם הוא נעלם.

צבי גוב-ארי: תראה אותם היום. אני יכול לומר לך רק שברמת הפיקוח,

אין לי בלילה לכל ניידת שני פקחים.

רונית ארנפרוינד-כהן: מה רמת הפיקוח על הפקחים בלילה? מה רמת הפיקוח? הם צריכים אחת לכמה זמן לעדכן איפה הם? הם צריכים לדווח למישהו? או שהם יכולים ללכת לישון באיזושהי פינה בעיר?

צבי גוב-ארי: במרכז השליטה קיים GPS יודע היכן נמצא כל רכב. ברגע שרואים שני כלי רכב באותו מקום עולים על זה מיד ומשגרים אותם.

משה חזות: גם אם האוטו חונה והוא ממונע, יודעים כמה זמן הוא ממונע.

רועי גבאי: צריך גם להגיד. יצאתי כמה פעמים בקריאה לתושבים להצטרף למשמר. אין היענות. גם לצמצם את תהליך ההכשרה,

צבי גוב-ארי: ... רוצה ללכת על הפרויקט יפה, עדי. תקרא לחברים מהשכונה להתנדב למשמר האזרחי. בואו בבקשה נעשה משהו. אי אפשר על תשעה פקחים וכך וכך שוטרים ולחשוב -

עו"ד עדי ינקילביץ: צביקה, בוא נוציא קול קורא.

צבי גוב-ארי: אני אוציא קול קורא.

עו"ד עדי ינקילביץ: בשמחה, אני אפרסם אותו.

צבי גוב-ארי: ... קול קורא. ללא נוכחות במקום, הכל יכול לקרות. כל כמה זמן ניידת תעבור דרך הרחוב שלך? אם היא צריכה להסתובב בכל השכונה?

עו"ד עדי ינקילביץ: יש שלוש, ארבע ניידות שצריכות לפרוס על כל העיר. נו, אז ברור שזה לא מספיק.

רונית ארנפרוינד-כהן: לעשות קול קורא, לעשות בחסות העירייה הכשרה. ושמישהו יהיה בעירייה -

מאיר בן הרוש: רונית, אבל צריך תקציב לרכבים גם. זה לא רק -

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, זה רכבים של התושבים. בשכונה הצבאית,

מאיר בן הרוש: את פעם התעסקת עם זה, נכון?

רונית ארנפרוינד-כהן: בשכונה הצבאית שנים זה היה. עד שהשכונה הצבאית התארגנה לממן באופן פרטי. אבל השכונה הצבאית היא גם מזדקנת. בשכונות החדשות, הצעירות, אין שום סיבה. מה, זה רכב שלך.

צבי גוב-ארי: רונית, בשכונה הצבאית גם היום ישנה יחידת גיפים, שאנחנו מממנים את הדלק וכו'. שפעילה בסיורי לילה וכו', בגבולות של העיר. קיימת. עדיין אנשים

מוכנים שם להתנדב ולעשות. בשכונת השוטרים התחלנו וזה התמוטט מהר מאוד.

רונית ארנפרינד-כהן: לשוטרים נמאס לשטר. עד כאן היה להם.

רועי גבאי עזב את הישיבה

6. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
414	הסדרת צומת שבזי-אבוחצירא	898,446	מ' התחבורה -628,912 269,534-ק' פיתוח
415	נגישות אקוסטית – ביה"ס רמות ויצמן	60,000	משרד החינוך
416	נגישות אקוסטית-ביה"ס אלון גינסבורג	60,000	משרד החינוך
417	נגישות אקוסטית-ביה"ס אקולוגי	30,000	משרד החינוך
418	הנגשת תחנות אוטובוס	178,800	מ' התחבורה
419	התקנת מושבים באמפיפארק	1,000,000	ק' פיתוח
420	אספקה והתקנת 100 פחים טמוני קרקע	1,843,000	ק' פיתוח

צבי גוב-ארי: אני עובר לסדר היום השוטף, בבקשה. צומת שבזי-אבוחצירא, התקנת סובה, כיכר. העלות היא 898,000 שקל. 628 ממשרד התחבורה, 269, אני לא מדבר על השקלים האחרונים, של הקרן הפיתוח של עיריית יבנה. מי בעד, בבקשה?

החלטה מס' 1/59/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 414 להסדרת צומת שבזי-אבוחצירא. תקציב – 898,446 ₪. -628,912 ממשרד התחבורה, 269,534 ₪ מקרן הפיתוח של העירייה.

צבי גוב-ארי: נגישות אקוסטית, בית ספר רמות ויצמן. 60,000 שקל. מי בעד?

החלטה מס' 2/59/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 415 נגישות אקוסטית – ביה"ס רמות ויצמן. תקציב בסך 60,000 ₪ ממשרד החינוך.

אלי מזוז: צביקה, שוב. מה ההסדרה של צומת שבזי-אבוחצירא? זה...? כן? אוקיי. עוד פעם. אני פונה בגלל שיש לנו היום את הכיכר בלב יבנה, ולעניות דעתי, כאחד שנוסע, זה יצר יותר עומס. השאלה היא,

צבי גוב-ארי: תאר לך שהיה שם רמזור?

אלי מזוז: היה.

צבי גוב-ארי: תאר לך שהיינו נשארים עם רמזור? מה שאנחנו כן נעשה, אנחנו ניקח את הטבעת שמקיפה את הכיכר וננסה לייצר מסלול נוסף. ניסע בשני מסלולים מסביב לכיכר.

מאיר בן הרוש: איפה? באיזה מקום?

צבי גוב-ארי: לב יבנה. אני לא הייתי חסיד של שני מסלולים מסביב לכיכר. כי בסופו של דבר אתה חוצה את המסלול הזה כשאתה רוצה לצאת.

מאיר בן הרוש: משה, אתה ביקשת לשים שני מסלולים, נכון? בסוף זה לא עבר.

צבי גוב-ארי: חלקם.

מאיר בן הרוש: בדואני האלון. אתה הצעת גם לשים,

צבי גוב-ארי: חלקם בשניים. אנחנו הולכים לשני מסלולים שם. הלאה. נגישות אקוסטית של בית ספר גינסבורג האלון. ידיים? מי נגד?

החלטה מס' 3/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 416 נגישות אקוסטית – ביה"ס אלון גינסבורג. תקציב בסך 60,000 ₪ ממשרד החינוך.

צבי גוב-ארי: אותה נגישות ביה"ס האקולוגי. מי בעד?

החלטה מס' 4/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 417 נגישות אקוסטית – ביה"ס האקולוגי. תקציב בסך 30,000 ₪ ממשרד החינוך.

צבי גוב-ארי: הנגשת תחנת אוטובוסים בכל העיר. זה הורדת מדרכה, יצירת מקום המתנה וכל היתר. 178,000 ₪, של משרד התחבורה. מי בעד?

החלטה מס' 5/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 418 הנגשת תחנות אוטובוס. תקציב בסך 178,800 ₪ ממשרד התחבורה.

צבי גוב-ארי: לאמפיתיאטרון, התקנת מושבים קבועים.

אלי מזוז: כמה זה מושבים?

צבי גוב-ארי: בינתיים אני לא יודע. תקצבנו לעניין הזה מיליון, על פי מחירים בשוק. ישנן היום שתי הצעות, שאחת מהן סדר גודל של 50% מהמחיר המוערך. יכול להיות ששם תהיה בעיית איכות. צריך לבדוק את הדברים. ועדת מכרזים יושבת על

העניין הזה.

- מאיר בן הרוש:** הוא מדבר כמות, 2,000.
- צבי גוב-ארי:** 2,000.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** מה עם כל הנלווים? קופה, קיוסק, שירותים, שירותים יש כבר.
- צבי גוב-ארי:** יש יבילים כאלה.
- קובי נעים:** לא, לא, בניין.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** יש בניין? נבנה?
- צבי גוב-ארי:** בניין, ודאי.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** מזל טוב. כל הכבוד.
- צבי גוב-ארי:** חברים, הכל עניין של זמינות תקציב.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** אני שואל. מה התכנון?
- צבי גוב-ארי:** הכל נמצא.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** הכל נמצא. טוב.
- צבי גוב-ארי:** סביר היה להניח שסוף סוף אנשים ישבו על כסא כמו שצריך, כי זה התחיל להפריע. הלאה. מי בעד? צריך להצביע. כולם, הלאה.

החלטה מס' 6/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 419 התקנת מושבים באמפיפארק. תקציב 1,000,000 ₪ מקרן הפיתוח של העירייה.

צבי גוב-ארי: אספקה והתקנה של 100 מיכלים טמוני קרקע לאשפה, בכל השכונות. מי בעד?

החלטה מס' 7/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 420 אספקה והתקנת 100 פחים טמוני קרקע. תקציב 1,843,000 ₪ מקרן הפיתוח של העירייה.

7. פטור מהיטל השבחה לפרויקט התחדשות עירונית (פינוי-בינוי) מתחם הכרמל, לפי ס' 10(ב)(2) לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה – 1965.

8. פטור מהיטל השבחה לפרויקט התחדשות עירונית (פינוי-בינוי) **מתחם החרמון לפי ס' 19(ב)(2) לחוק התכנון והבנייה, תשכ"ה – 1965.**

צבי גוב-ארי: שני פרויקטים להתחדשות עירונית שאנחנו צריכים לטפל בעניין של שחרור מהיטל השבחה. כאשר ההחלטה פה הולכת למשרד הפנים ויותר מאוחר לשר. דרוש אישור מעבר להחלטה שלנו. אלה התנאים של פינוי בינוי. עשינו את זה ברחוב האלון ויש לנו הרגע שני מקומות. אחד זה מתחם כרמל. אנחנו מצביעים על ביטול היטל השבחה לפרויקט. מי בעד? מי נגד?

רונית ארנפרינד-כהן: לא, רגע, רגע. אני מנסה לעשות כאן משהו. במתחם הכרמל הנוסחה היא 5.1. נכון?

צבי גוב-ארי: לא, 5:1. כאשר שם -

רונית ארנפרינד-כהן: אם אתה עושה חלוקה,

צבי גוב-ארי: כל החנייה של המגדלים, 15.

רונית ארנפרינד-כהן: 5.1:1. בחלוקה שלי זה אפילו 5.1:1.

צבי גוב-ארי: אנחנו היינו צריכים לתת שם פיצוי, בגלל החנייה התת קרקעית. זה לא שכבה אחת. זה פשוט מרתף חנייה.

רונית ארנפרינד-כהן: ובמתחם השני זה 5.2:1.

צבי גוב-ארי: אותו דבר. כל אחד היה בעיתוי שונה. וכל אחד נמדד בזמנו על פי שמאות שלנו. זה המצב. היום אני מנסה ללכת על 4:1. מוקפא. לא אזים. עכשיו, חייבים לוותר, על מנת להזיז את הדבר הזה.

רונית ארנפרינד-כהן: למה אתה הולך היום על 4:1?

צבי גוב-ארי: מפני שמחירי הקרקע היום אחרים. מחירי הדירות אחרים.

רונית ארנפרינד-כהן: היא הנותנת.

צבי גוב-ארי: החלטות לגבי אלה התקבלו לפני שלוש, ארבע שנים. אילו זה היה היום, הייתי מנהל דיון אחר מבחינת אחוזים. כי מחירי הדירות היום שונים מאשר היו בעבר.

רונית ארנפרינד-כהן: אז היא הנותנת למה שאני רוצה להגיד. ואני שמחה שאתה נותן את הנתון הזה, כי אם אתה נותן את הנתון הזה, הוא יותר אמין אפילו ממה שאני נותנת. זה אומר שהיזם הולך להרוויח יותר –

צבי גוב-ארי: לא, רגע. היזם צריך להגיש תוכנית מפורטת על ידי חשב. התוכנית הזאת נדונה, בין היתר, ברמת המחוז. הכלל אומר שיזם צריך להרוויח 21%. צריך. אף אחד מהפרויקטים הללו, על פי התחשיבים, לא עומד ב-21%. היה צריך לשכנע, בזמנו,

את הוועדה המחוזית שהאחריות תהיה של היוזם, ואל תתעסקו לי כמה הוא צריך להרוויח. כי על פי הנתונים ועל פי התקנות, יזם כזה צריך להרוויח מינימום 21%. ואף אחד מהם, על פי התחשיבי, בזמנו, לא עמד על 21%. עכשיו השתנו דברים.

מאיר בן הרוש: זה כולל המבנים הציבוריים, צביקה? כולל התוספת של המבנים הציבוריים? הם נכללים בפנים, לא? בתוך ה-21%.

צבי גוב-ארי: יש גני ילדים בתוך המבנה.

מאיר בן הרוש: הוא בונה?

צבי גוב-ארי: הוא בונה.

מאיר בן הרוש: זאת אומרת זה 21%.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, אני אגיד לך מה הבעיה שלי, של כל תנופת הבנייה הזאת. לא בעיה שלי, אני מייצגת.

מאיר בן הרוש: קודם כל אנחנו מברכים על זה. רק אני אומר -

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה מברך.

מאיר בן הרוש: לא, פיננסי ובינוי ברור שאני מברך.

רונית ארנפרוינד-כהן: מתוק שלי, אני נורא אשמח שתיתן לי להגיד את מה שלי יש באופן שנכון לי להגיד. בסדר?

מאיר בן הרוש: גם הקבלנים צריכים ליהנות מההנחות האלה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי. ויחד עם זאת, יש תנופת בנייה, שחלקה היא מבורכת. ויש תנופת בנייה שמאיימת על איכות החיים בעיר. היתה לי, וזה כולנו יודעים ויש באזוז בעיר מזה שנתיים שהעיר הופכת להיות למה שהיא לא היתה. ואני חושבת -

צבי גוב-ארי: אין כוונה שתהיה מה שהיתה.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, צביקה. תן לי לגמור. ולמה שגם אנחנו לא מתכוונים אליו. אחוזי הבנייה הם מטורפים. התשתיות, אנחנו מאיימים על איכות הבנייה ממצוקת התשתיות. עכשיו, אתה אומר לי מה שאני מתוך, אתה אומר באופן יותר מדויק, שכשהוא הגיש וכשהיה לך ויכוח מבורך בוועדה המחוזית, אז התכנון היה כך וכך הוא ירוויח. 21. אבל במחיר של היום הוא הולך להרוויח ככל הנראה יותר. כי עלות הקרקע עלתה.

צבי גוב-ארי: יש סיכוי ...

רונית ארנפרוינד-כהן: ולכן, למה אנחנו לא עושים איתו היום משא ומתן? התנאי להורדת מס שבח, הורדת יחידות הדיר.

צבי גוב-ארי: כל זה נכלל בזמנו כהחלטה בוועדה המחוזית. אנחנו היום לא יכולים לפתוח חוזים. מבחינתי, אני חייב לתת פיתרונות לאותן שכונות שכבר אי אפשר שם. זה התשלום שאתה משלם. אנחנו יודעים שצריך להחליף את כל מערכת הביוב וכל מערכת המים. חלק מהדברים הללו מוטל עליו. זו דוגמה, הובלת הניקוז מהכרמל לנחל שורק, וגם ... החלק האחר, הם משתתפים ב-50% ברמה העירונית.

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, זה כבר היה בבסיס של המכרז שהוכרז. זה היה כבר בבסיס של המכרז שהוכרז, כשהנוסחה היתה באחד מהם, 1:5.1 ובאחד מהם 1:5.2. כשבעצם היום זה אפילו, אתה יודע מה? לא 1:4, 1:4.5. אז למה אני צריכה ללכת לקראתו? אני מוכנה ללכת לקראתו, תוריד יחידות דיור.

צבי גוב-ארי: יעצור לך את הפרויקט, חד משמעית. תוך חמש דקות.

רונית ארנפרוינד-כהן: או שכן, או שלא. אם בזמנו,

צבי גוב-ארי: דקה. מוכנים פה לקבל החלטה שיכולה, אני לא מייצג קבלן. אני נלחם איתם על כל חנייה,

רונית ארנפרוינד-כהן: מוכנים לקבל החלטה שאתה תלך לעשות את המהלך הזה.

צבי גוב-ארי: טוב, אני לא מוכן ללכת על זה. אלא אם יש פה, כולם לוקחים על עצמם את האפשרות שבעצם הקבלן אומר: 'חביבי, אני בחוץ'. דקה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני, מאיר, צביקה, (מדברים ביחד) כל הפעמים אמרת 'אני הולך לעשות משא ומתן ואני אחזיר לכם תשובה'. תלך לעשות משא ומתן. אתה עצמך אומר שהנוסחה כאן שנקבעה הוא הולך להרוויח יותר ממה שתוכנן. נכון? אתה אומר, לא אני אומרת.

צבי גוב-ארי: ובכן, כך. דקה, דקה.

רונית ארנפרוינד-כהן: שיוריד יחידות דיור, אני מוכנה להוריד לו מס -

צבי גוב-ארי: העמדנו היום את הפרויקט של שד' העצמאות. על 1:4. ישבנו בדיון ועדת תכנון ובנייה. לא מוכן ללכת על 1:4. נקודה.

רונית ארנפרוינד-כהן: בוא נלך על 1:4.5. כאן יש 1:5.2.

עו"ד עדי ינקילביץ: אבל צביקה, יש לי שאלה אחרת.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה הרי כסף.

צבי גוב-ארי: זה לא על השולחן הזה. מתווכחים איתם על כל דבר.

עו"ד עדי ינקילביץ: צביקה, יש לי שאלה אחרת. אתה אומר שזה כבר אושר לפני כמה שנים. הקבלן, גם לפני כמה שנים היה מודע שיהיו לו היטלי השבחה.

- מאיר בן הרוש:** זה לא אותו קבלן. היו הרבה קבלנים שהגיעו.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** בסדר, לא משנה. הוא היה מודע. עכשיו הוא קיבל עוד בונוס. הרי מחירי הדיור עלו. את הקרקע הוא מקבל מאיתנו.
- צבי גוב-ארי:** הכלל של ההסכמים האלה של פינוי בינוי, שהעניין הזה כולל ויתור על היטל השבחה. היטל השבחה נכנס אלינו. ברור לכם שלא הייתי מוותר על פרוטה שם. זה הכלל. עכשיו, אני אומר.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** זה הכלל איפה?
- צבי גוב-ארי:** כל מה שקשור לפנוי בינוי ברמות העירוניות יש ויתור על היטל השבחה שלנו, של המנהל, ומגובה במשרד הפנים, משרד המשפטים.
- רונית ארנפרינד-כהן:** בסדר, אבל אפשר לשים סימן שאלה.
- עו"ד עדי ינקילביץ:** בפרויקטים שהיו פה היה כתוב על היטל השבחה?
- צבי גוב-ארי:** אני יכול לשים גם סימן קריאה. השאלה היא אם חתמת על חוזה,
- רונית ארנפרינד-כהן:** כולם רוצים, אבל אני לא רוצה להרוס את העיר הזאת. העיר נהרסת בכמות יחידות הדיור. ואני באתי לברר. באתי בשאלה. באמת.
- צבי גוב-ארי:** רונית, לא מקבל את זה -
- רונית ארנפרינד-כהן:** וצביקה נתן תשובה מאוד ברורה. שהאיש הולך להרוויח יותר ממה שהוא חשב. אז יאללה, למה לא נעשה משא ומתן? אנחנו הולכים לטובת היזמים ולא לטובת התושבים. בואו נילחם עד הרגע האחרון לטובת האיכות החיים של התושבים.
- צבי גוב-ארי:** לא, לא מוכן לקבל את זה. אלא בתנאי שהשולחן הזה מצביע שהוא מוכן בסופו של עניין לוותר על הפינוי בינוי שם. נקודה. אנחנו נהיה חשופים כמובן לתביעות יותר מאוחר. לא, לא, רונית. אמרת -
- רונית ארנפרינד-כהן:** צביקה, אף אחד לא אמר 'בוא תבטל את זה'. מה שאמרת לי, לאור הנתונים שאתה נותן לי, לך תעשה משא ומתן עם האיש הזה, לטובת האיכות החיים של יבנה. לא אמרנו לך לבטל לאלתר.
- אלי מזוז:** כמה שווה היטל השבחה הזה? מה הסכום? באיזה סכום מדובר? באיזה סכום מדובר שהוא מקבל אותו? ...
- עו"ד מאיר דהן:** ... אלו הסיבות שזה נתקע בכל הארץ, הפינוי בינוי. ברגע שיש כל מיני חסמים כאלה,
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא בכל הארץ נתקע. זה לא בכל הארץ נתקע. ... שיש חברי מועצה שצריכים לדאוג לאיכות החיים של יבנה.

צבי גוב-ארי: אתם מדברים כולם יחד. חתמת על הסכם. העברת תוכנית בוועדה המחוזית. שכללה את כל הדברים שדנו כאן. התוכנית אושרה. יכולנו כמובן לבקש את הסיפור הזה של הביטול של היטל השבחה קודם. לא רציתי לעשות את זה. רציתי לראות האם הוא מקדם, האם הוא עושה את מה שצריך וכו'. היום כשהוא כבר קודח כלונסאות בחלק מהמקומות, לבוא ולומר 'עצור, דקה. אנחנו משנים את הכיוון'. מוכן לעשות את זה, דקה.

רונית ארנפרוינד-כהן: בהסכם כתוב שמבטלים לו היטל השבחה? לא כתוב. ... איפה? איפה? אם זה היה ... אני לא צריכה להצביע. מה אתם מדברים? כבר הצבענו (מדברים ביחד) לא, לא, יש פה משהו בעייתי. אם בהסכם הגג זה חתום וזה לא -

צבי גוב-ארי: זה לא הסכם הגג,

רונית ארנפרוינד-כהן: לנו אין say, אז אין say.

צבי גוב-ארי: זה לא הסכם גג.

עו"ד עדי ינקילביץ: לא משנה, אם זה חתום כבר בהסכם, אז מה עכשיו אנחנו הולכים לאשר?

רונית ארנפרוינד-כהן: יש כאן יועמ"ש. זה חתום ואנחנו, וסתם מצביעים?

עו"ד איתן בראש: אנחנו מאשררים רק.

רונית ארנפרוינד-כהן: זה כבר הוסכם? אתה לא יודע. אז זה לא הוסכם. אם הוא לא יודע,

עו"ד עדי ינקילביץ: צביקה, תראה. גם בהצעה שלך, אתה מבקש לפטור, אבל אתה לא מסביר למה.

צבי גוב-ארי: לא שולל שום דבר. אני מבקש -

עו"ד עדי ינקילביץ: אז צביקה, בוא נסיר את זה מסדר היום. תעלה את זה לישיבה הבאה ותן הסבר על מה מדובר. למה לא לדבר על זה?

רונית ארנפרוינד-כהן: צביקה, ... הרי אתה בעמדתנו. לא באים 'תבטלי'. אתה לפעמים, אם אתה רוצה, אתה יכול ...

צבי גוב-ארי: רונית, אני מכיר את המשחק האחר. אנחנו עם היצור הזה עובדים כארבע שנים. עברנו הרבה מאוד גלגולים. גם הכרמל וגם זה. ארבע שנים. אני יכול היום לומר 'אוקיי, למרות שבזמנו אלה היו התנאים של הכניסה וכו', אנחנו רוצים לשנות. תקבל היטל השבחה מצומצם'.

עו"ד עדי ינקילביץ: מה זה, רגע, שנייה. בתנאי המכרז, צביקה,

אין מכרז.	<u>צבי גוב-ארי:</u>
לא משנה, בתנאים שהקבלן ניגש,	<u>עו"ד עדי ינקילביץ:</u>
היה הסכם?	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>
חבר'ה, אתם חיים על אולימפוס. אין מכרז. אנחנו חוזרו	<u>צבי גוב-ארי:</u> אחרי האנשים הללו,
אבל ההסכם אמר שאין היטל השבחה?	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>
במה שחתמת בזמנו כתוב שהוא יהנה מפטור על היטל	<u>עו"ד עדי ינקילביץ:</u> השבחה? זה כתוב שם?
הכלל.	<u>צבי גוב-ארי:</u>
לא כלל. זה כתוב או לא כתוב?	<u>עו"ד עדי ינקילביץ:</u>
הכלל של משרד הפנים, כל תוכנית של פינוי בינוי, ויתור על	<u>צבי גוב-ארי:</u> היטל השבחה.
כתוב איפשהו? יש את זה בכתובים? יש משהו?	<u>עו"ד עדי ינקילביץ:</u>
נביא לך את זה גם כן.	<u>צבי גוב-ארי:</u>
אז למה אנחנו מצביעים?	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>
רגע, שנייה. צביקה, תסיר את זה מסדר היום, תביא את	<u>עו"ד עדי ינקילביץ:</u> הכלל הזה. שנדע שאנחנו מצביעים על משהו שהוא גדול מאיתנו ובסדר. ונצביע. מה לעשות.
החשש היחידי שלי, חברים, הסיפור הזה סוף סוף מתקדם.	<u>צבי גוב-ארי:</u>
בסדר, ישיבת מועצה זה יום רביעי בעוד שבוע.	<u>עו"ד עדי ינקילביץ:</u>
חבר'ה, אנחנו מתכננים לא לגו. אנחנו מתכננים את איכות	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u> החיים של העיר שלנו. עד הדקה האחרונה.
רונית, זה כן. יש צו שמחליט על האזור הזה כאזור בינוי של	<u>עו"ד איתן בראש:</u> הספר.
אנחנו לא אמרנו שלא.	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>
יש החלטה.	<u>עו"ד איתן בראש:</u>
איתן, מתוק שלי,	<u>רונית ארנפרוינד-כהן:</u>

עו"ד עדי ינקילביץ: השאלה האם זה מחייב.

רונית ארנפרוינד-כהן: איתן, אתה מכיר את התשובה שלי אליך. it's a good answer to another question.

צבי גוב-ארי: אני מבקש כך. אני בדעה, סליחה, שצריך להמשיך הלאה ולתת לפרויקט הזה לצאת לפועל. לומר שאנחנו לא מסתכלים על הפיתוח העתידי וכי ופוגעים באיכות החיים, עם כל הכבוד, לא יכולת לחיות בבניין כזה רגע אחד. כי איכות החיים שם, של התושבים, של השכונה, במצב הכי קשה שאפשר היה לעלות על הדעת. מדברים על השכונות הותיקות? זו הבעיה של השכונות הותיקות. אם לא נציל אותן, ישקעו. ואני רוצה להזכיר לכם עוד דבר אחד, סליחה. עוד דבר אחד.

עו"ד מאיר דהן: הנה, אתה תוקע את זה, זה ייקח עוד שמונה שנים.

רונית ארנפרוינד-כהן: מי תוקע?

צבי גוב-ארי: אין לי בעיה.

עו"ד עדי ינקילביץ: צביקה, אפשר להציג את זה מחדש, עם הפירוט והכל? (מדברים ביחד)

צבי גוב-ארי: אין לי שום בעיה, דקה! דקה רגע.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, בוא נרוץ ...

צבי גוב-ארי: דקה. להציג את זה בישיבה הבאה זה אומר בעוד חודש.

עו"ד עדי ינקילביץ: למה בעוד חודש?

רונית ארנפרוינד-כהן: אפשר שבוע הבא.

עו"ד עדי ינקילביץ: ישיבת המועצה זה ביום רביעי הראשון של כל חודש. זה שזאת נדחתה, בסדר. אז רביעי, זה עוד רביעי, 10 ימים. מה הבעיה?

צבי גוב-ארי: סליחה. המשמעות של העניין הזה זה לבוא לומר לאנשים הללו 'חכו, בבקשה. אין לכם עדיין',

עו"ד עדי ינקילביץ: שבועיים, שבועיים.

צבי גוב-ארי: 'אין לכם היתר עדיין'. המשמעות של הדבר הזה עצירת העבודה בשלב הזה. חשוב לקחת את זה בחשבון.

משה חזות: ומה תעשה ברחוב האלון שאישרנו? שאושר?

צבי גוב-ארי: ואני רוצה שתדעו מה המחיר. סליחה, אני רוצה שתדעו מה המחיר. חמש דקות אחרי זה יבואו אנשים שגרים בבתים שלא עומדים ברעידת אדמה של

חמש בסולם ריכטר. הבתים הללו יקרסו כמו קלפים. אוקיי, אנחנו מאריכים את הזמן. לא החלטנו. עם כל הכבוד. אני לא אוהב שקבלנים מרוויחים יותר מדי. אבל אני מאוד מאוד אוהב לפתור את הבעיה של השיכון הוותיק. מאוד אוהב.

רונית ארנפרינד-כהן: השולחן הזה תמים דעים עם העניין הזה. רק שהשולחן הזה, לטעמי, לדעתי גם כולל אותך,

צבי גוב-ארי: אני מודיע בשלב הזה שהעניין הזה לא מאושר, עד לבדיקה חוזרת.

רונית ארנפרינד-כהן: אוקיי. אחלה.

צבי גוב-ארי: מי בעד ההחלטה הזו? אוקיי. מי נגד? אני חושב שצריך לאשר.

רונית ארנפרינד-כהן: רגע, זו היתה הצעה שלך?

צבי גוב-ארי: אתה יכול להפר הסכם? אתה מחר נתבע.

משה חזות: אתה נתת לשכונה אחת פטור מהיטל השבחה. לרחוב האלון. מה תעשה עכשיו עם הפרויקטים האחרים? תגיד להם 'לכם אני נותן ולכם לא'?

צבי גוב-ארי: לא, זה לא משנה. אנחנו מדברים על מתחם החרמון, מתחם הכרמל, בינתיים לא אושר. בהחלטת רוב.

9. אישור העסקתה של אורלי גולנסקי כעוזרת אישית ומנהלת לשכת מנכ"ל העירייה דוד שטרית בהסכם עבודה למשרות אמן ברשויות מקומיות.

צבי גוב-ארי: אישור העסקתה של אורלי גולנסקי,

אלי מזוז: צביקה, משפט אחד, לגבי מה שאמרת. לגבי השיקום של, איכות חיים של התושבים. יש לי דבר אחד להגיד. אתה דיברת על האיכות של הדירות. בן אדם שלא מטפל בדירה שלו שהוא גר בה 30, 40 שנה, גם לא יטפל בדירה שלו כשהיא תהיה חדשה. אתה תיכנס היום לדירות של אנשים שנראות באמת, השם ישמור, ואתה תיכנס לדירות שהן טיפ טופ כי אנשים שמרו על הדירה שלהם.

צבי גוב-ארי: על כל תושב שם יהיו חמישה תושבים אחרים. ולכן הסיפור, התמהיל ייצר את השוני.

אלי מזוז: אתה מדבר על הרכב האוכלוסייה. זה משהו אחר.

צבי גוב-ארי: אישור העסקתה של אורלי גולנסקי, כעוזרת אישית ומנהלת לשכת מנכ"ל העירייה, דוד שטרית. היא בעצם עוברת לחוזה אישי של 30% משכר מנכ"ל חדש, לא הקודם. יש לכם את החומר שם. הסיפור הזה התבטא בסדר גודל של 10,000 שקל לחודש. אין תשלום שעות נוספות, שעות כוננות. היא חייבת להתייצב מתי שצריך וכו'. אני לא יודע למה היא כן מסכימה לעבוד משם. אבל זה בסדר. ביום שהמנכ"ל יעזוב, היא חייבת

לעזוב. זה הכלל. זו משרת אמון. אני מעלה את זה לאישור.

מאיר בן הרוש: יש לי כמה שאלות לנושא הזה. קודם כל, אני בדקתי את הנושא הזה. קודם כל, אנחנו מאוד מתנגדים להכניס עובדים עם חוזה אישי. יש כלל שאנחנו אמורים להתנגד לכל דבר כזה. יש לי עכשיו כמה שאלות. היא נקלטה, אמורה היתה להיקלט בדרגה 7. נקלטה בדרגה 10. אני בדקתי את הנושא הזה. זאת אומרת קיבלו אותה בשלוש דרגות מעבר למה שהיתה אמורה לקבל. ונדמה לי גם כיום היא דירקטורית בתאגיד המים. זאת אומרת שתוך שנה, אנחנו רואים שבאמת, יכול להיות שהיא מוכשרת, אני לא יודע.

צבי גוב-ארי: מאוד מוכשרת.

מאיר בן הרוש: בסדר. אני לא יודע מה התחום. עכשיו, היא נקלטה בשלוש דרגות יותר וגם דירקטור קיבלה. קודם כל, אין משרת אימון למנכ"ל. מנכ"ל הוא משרת אימון של ראש העיר.

צבי גוב-ארי: לא, לא, סליחה. ראש עיר, מנכ"ל או עוזר מנכ"ל הוא משרת אימון.

מאיר בן הרוש: כן, אבל הפקידה יכולה לבוא משורות העירייה במכרז. אני חושב שצריך לתת להם גם אמון. כי אני יודע, גם משיחות, מה? .. בסדר. כבוד העורך דין, אנחנו יודעים איך המכרזים -

צבי גוב-ארי: דקה! המזכירה של מנכ"ל העירייה, מזכירתו לשעבר כמהנדס עיר, סירבה לעבור. ולכן היה צריך לצאת למכרז והגברת הזאת זכתה במכרז. מה היא עושה? יש רשימת תפקידים, בנוסף לעניין הזה.

מאיר בן הרוש: צביקה, אני רוצה להעלות פה איזו סוגיה. קודם כל אנחנו מתנגדים, אני כיו"ר ועד עובדים, לחוזים אישיים, על פי החלטה. כי אני יושב גם בוועדות המרכזיות בהסתדרות, הם מתנגדים לכל קליטה של עובדים. וגם דיברתי עם ועד עובדים, שגם הוא אישית מתנגד.

עו"ד איתן בראש: אבל היא רוצה את זה. זו בקשה שלה.

מאיר בן הרוש: זה לא קשור. מה זאת אומרת? אז מה, כל אחד שירצה חוזה אישי, תשמע,

צבי גוב-ארי: יש תפקידים מיוחדים, תפקידים מסוימים -

מאיר בן הרוש: יש תפקידים, בסדר, צודק. ראש העיר יחליט שהוא רוצה לקחת עורך דין בחוזה אישי, בסדר. זה לא יבוא מטעם עובדי עירייה, אין בעיה. אבל מזכירה, שזה דבר שכל אחת מהפקידות יכולה להתמודד על התפקיד הזה, ואני יודע, משיחות שדיברתי עם נשים שהיו מוכנות להתמודד. מה שאתה הולך לעשות, אתה מעלה לה את המשכורת. יכול להיות שהמשכורת שלה בדרגה 10 לא כל כך מצאה חן בעיניה. ואז היא עשתה חשבון ללכת לחוזה אישי. ובחוזה אישי יותר משתלם, יותר יש אפשרות. פחות תנאים,

צבי גוב-ארי: אתם קראתם את התנאים של חוזה אישי. יש שם נייר שאומר מה כולל חוזה אישי.

מאיר בן הרוש: כן, אנחנו יודעים מה זה חוזה אישי, צביקה. חוזה אישי בין המעסיק לבין זה, וזה דבר חמור, שאתם גם תומכים בקליטת עובדים בחוזים אישיים. אנחנו בעד קליטה של עובדים בהסכם קיבוצי לכל דבר. אנחנו רואים -

צבי גוב-ארי: טוב, אתה נציג פה ההסתדרות?

מאיר בן הרוש: זה לא קשור. אבל אני בא -

צבי גוב-ארי: לא, סליחה.

מאיר בן הרוש: מה זה קשור?

צבי גוב-ארי: אתה נציג תושבי העיר.

מאיר בן הרוש: זה לא קשור. להיפך, להיפך, ...

צבי גוב-ארי: חוזה אישי משרת יותר נכון -

מאיר בן הרוש: צביקה, תעודד שייקלטו עובדות. שייטנו להם תוספת שכר. לעובדים שלנו. גם הם תושבי העיר. אז אי אפשר לבוא לתת לה שלוש דרגות מעבר למה שקולטים אישה או כל -

צבי גוב-ארי: טוב, הבנתי את הקמפיין.

מאיר בן הרוש: זה לא קמפיין. ...

צבי גוב-ארי: אני שומע את זה בכל מקום.

מאיר בן הרוש: מה זה קמפיין? מה, כל דבר שיקלטו עובד בחוזה אישי נסכים? זה לא מהנדס או -

צבי גוב-ארי: לא, אני מבקש לומר כך. יש בתפקיד מנכ"ל העירייה משרה של אמון שהוא ראש לשכת המנכ"ל ועוזר מנכ"ל. אנחנו פה משלבים שתי משרות הללו כאחת. לא יהיה גם עוזר וגם זה. מדוע? כי הגברת מספיק מוכשרת בשביל לקחת את שני התפקידים הללו וגם האחריות על נושא מעמד האישה וכו', וגם דירקטורית. ויש לה עדיין זמן לעסוק בהרבה מאוד דברים.

מאיר בן הרוש: אז למה שלא תישאר בהסכם קיבוצי?

רונית ארנפרוינד-כהן: ... על מעמד האישה? מה התקציב בנושא?

צבי גוב-ארי: אני לא רוצה לזרוק. אבל כל מה שנתבקש.

מאיר בן הרוש: אבל למה שלא עובדת עירייה מן המניין? אני לא מבין מה העניין. ...

צבי גוב-ארי: רונית, רונית, רק האירוע האחרון שהולך להיות, 40,000 שקל.

רונית ארנפרוינד-כהן: איזה אירוע? ביום מעמד -

צבי גוב-ארי: יום הנשים הבינלאומי. יום האישה.

רונית ארנפרוינד-כהן: תשמע, יום אחד, תסגור את ההקלטה.

צבי גוב-ארי: לא, לא, תשאיר. מעמד האישה חשוב שיוקלט.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, כי אני רציתי להגיד -

צבי גוב-ארי: אם את רוצה לדבר על משהו שלא יוקלט, אני מציע לך לא לדבר. טוב, מי בעד? מי נגד? נגד – בן הרוש. תודה, אושר. הלאה.

הצבעה:

בעד: 13 (ה"ה: צבי גוב ארי, משה חזות, אהוד ויצמן, לינה שרון, אלי מזוז, רחמים דויד, פאלי כהן, יניב עמרני, חובב אשרף, שחר סימנה, מאיר דהן, רונית ארנפרוינד כהן, עדי ינקילביץ).

נגד: 1 (מר מאיר בן הרוש)

החלטה מס' 8/59/14:

הוחלט ברוב קולות לאשר העסקתה של אורלי גולנסקי כעוזרת אישית ומנהלת לשכת מנכ"ל העירייה דוד שטרית בהסכם עבודה למשרות אמון ברשויות המקומיות.

10. הקמת קרן חניה למימון הקמת חניות בשטחים ציבוריים.

צבי גוב-ארי:

סעיף 10. אני רוצה להסביר. אנחנו מפתחים היום כל מיני פרויקטים, כולל תמ"א 38. עכשיו, תמ"א 38 מוסיפה 2.5 קומות על כל מבנה מגורים, על מנת לאפשר לקבל בעצם לממן את אותם חדרי מקלטים, מעלית וכו'. אלא מאי? דרשנו שבתמ"א 38 יהיה מקום חנייה לכל אחד מהדיירים בכל המבנה. המגרשים בדרך כלל קטנים ואי אפשר למצוא מקום חנייה בכמות כזו של רכב בתוך המגרש. אנחנו מציעים, גם מינינו גורם שעשה בדיקה בשביל לבדוק כמה עולה מגרש חנייה לרכב. נשמע מושג שנקרא כופר חנייה. אנחנו יכולים להטיל כופר חנייה דרך ועדת תכנון ובנייה. אני רוצה להקים קרן צבועה, שאומר כל מה שנכנס שם, ייצר מקומות חנייה בעיר.

עכשיו, יש לנו מקומות מסומנים כבר ברחוב הדרור ובמקומות אחרים. שביום שקבלן משלם את כופר החנייה, זה הולך לחשבון סגור לטובת החנייה בלבד, ולא ייכנס לתקציב השוטף של העירייה, כי זה חשבון צבוע שמיועד אך ורק לייצר מקומות חנייה. כי אנחנו מוסיפים דרישה למקומות חנייה, ואין לנו.

אם זה היה במגרש, יכול היה לפתח. אבל אם אני אומר לו 'מעבר לכביש שם תפתח', ירגע, מה ענייני? אז הוא משלם כופר ואנחנו מבצעים. יש לכם פה הערכת שמאי, הסעיף האחרון,

מדובר על 37,000 שקל, או משהו כזה. זה הכופר הנהוג. עד היום אפשר היה לגבות את זה ישירות. הנושא פה עולה לצורך הקמת, חברים בקצה השולחן השמאלי. הנושא עולה פה לא בשביל לקבוע אם גובים כופר חנייה או לא. עולה כאן על מנת לאשר פתיחת חשבון נפרד, סגור, לצורך העניין.

עו"ד עדי ינקילביץ: אפשר לעבור להצבעה.

מאיר בן הרוש: אבל פה התושבים משלמים, לפי הסעיף הזה.

צבי גוב-ארי: אף תושב לא משלם. הקבלן משלם.

מאיר בן הרוש: שנייה, שנייה, רגע, שנייה. יכול להיות שאני לא מבין. אני אקריא, ותגיד לי. כתוב ככה: 'יובהר כי במידה והעירייה צפויה לנהל את החניון הצפוי להיבנות במגרש ציבורי על ידי גביית דמי חנייה שצפוי לכסות עלות התחזוקה'. עכשיו, בעוד חמש שנים,

קובי נעים: לא, לא, תמשיך. עד -

מאיר בן הרוש: רגע, בעוד חמש שנים החנייה תהיה שם חנינם? חופשי?

קובי נעים: תמיד חופשי. זו חנייה ציבורית. כמו שיש לך חנייה ליד בניין העירייה, וכמו שיש לך חנייה -

מאיר בן הרוש: זאת אומרת כל אדם יכול לבוא להחנות, ללא תשלום?

צבי גוב-ארי: דקה, בן הרוש. אנחנו מייצרים -

רונית ארנפרוינד-כהן: מה תקן החנייה כופר חנייה?

צבי גוב-ארי: מייצרים דרישה לחנייה.

מאיר בן הרוש: הבנתי. ... אין בעיה.

צבי גוב-ארי: התקן הוא 1:1.

מאיר בן הרוש: 1:3, לא?

צבי גוב-ארי: לא, אני גם לא יכול להטיל עליו 1.5 חנייה. מספיק לי, זה יוצר לי מקומות חנייה בשביל הרחוב כולו. מי בעד?

החלטה מס' 9/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר הקמת קרן חנייה למימון הקמת חניות בשטחים ציבוריים.

עו"ד עדי ינקילביץ: צביקה, אני נאלץ ללכת. מי שתעלה את ההצעה,

- צבי גוב-ארי:** מה פתאום?
- עו"ד עדי ינקילביץ:** בסעיף 20, תהיה רונית.
- צבי גוב-ארי:** מי שמגיש הצעה והולך, ההצעה מוקפאת.
- עו"ד איתן בראש:** מותר לו.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מותר לו, לא, יש גם איזה -
- עו"ד עדי ינקילביץ:** ... את זה מהיועץ המשפטי.
- מאיר בן הרוש:** אולי היית מעלה את ההצעה עכשיו והיית הולך? גם זה אפשרי, לא?
- עו"ד עדי ינקילביץ:** תודה, להתראות.
- *** עו"ד עדי ינקילביץ עוזב את הישיבה *****

11. הקמת קרן סיוע לתלמידים מחוננים בבתי הספר הלומדים במוסדות להשכלה גבוהה ושאינם יכולים לקבל מלגה.

- צבי גוב-ארי:** סעיף 11. יש לנו היום קרן מלגות. ואנחנו מעניקים את המלגות לסטודנטים שלומדים ברמה אקדמית. בשנים האחרונות נתקלתי בהרבה מאוד בקשות של ילדים ברמה של בית הספר התיכון, אפילו בית ספר יסודי. ילדים ברמה של מחוננות או מצוינות. ילדים כאלה לומדים במכון ויצמן, לומדים גם באוניברסיטת בר אילן. נוסעים רחוק. הלימודים עולים, ואני רוצה בכל זאת לייצר קרן שתעבוד על פי כמובן תבחינים מסוימים, על מנת שאפשר יהיה לעודד את הילדים הללו ולא להטיל את זה רק על המשפחות. אני לא יודע הרגע להגיד מה יהיה, סליחה,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** ... הרצליה זה מה שהיה המחוננים של תל אביב. עכשיו זה בהרצליה.

- צבי גוב-ארי:** אני לא יודע להגיד מה הייתי רוצה שיהיה בקרן מבחינת סכום. אבל בואו נקבע את העיקרון, נשים שם כמה פרוטות. יש מספר תלמידים שאני היום יודע שיש קשיים של המשפחה להסיע אותם. וצריך סיוע. עכשיו, אפשר לומר לו, אבל אז ילד שיכול להגיע רחוק, נבלם. מפני שהוא לא יכול לממש את עצמו רק בגין כלכלה. אני מבקש לאשר לי את הקמת הקרן. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 10/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר הקמת קרן סיוע לתלמידים מחוננים בבתי הספר הלומדים במוסדות להשכלה גבוהה ושאינם יכולים לקבל מלגה.

12. אישור החלטת מועצת העיר מס' 7/20/14 בישיבתה מס' 20/14 מיום 30.10.2014, לעניין ביטול הפקעת מקרקעין והעברת בעלות לרשות הפיתוח בגוש 5560 ח"ח 84

ברח' הערבה.

צבי גוב-ארי: בישיבת מועצת העיר מס' 20/14 מ-30.10.2014 הוחלט לבטל הפקעה של מקרקעין, שייעודה בזמנו לדרך, בגין שינוי שימושים לאותו שטח לשימושים לדיר, לבנייה. עברו מאז הרבה מאוד שנים. שום דבר לא נעשה. והיום התהליך מתחיל להתחדש. זה ברחוב הערבה, איפה-

מאיר בן הרוש: החנויות הישנות.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי. ואז מה הוחלט?

צבי גוב-ארי: לוקחים את השטח הזה, ומשווקים אותו דרך המנהל לאותם בעלי חנויות, על מנת שתהיה להם אפשרות להקים בתים. כי החנויות יושבות על משבצת מאוד קטנה.

מאיר בן הרוש: מי הבעלים שם?

צבי גוב-ארי: השטח לא בשימוש. הוא מוזנח. מבחינתי מוכן לוותר על ההפקעה, על מנת לייצר איזשהו פיתרון.

מאיר בן הרוש: מי הבעלים של המקום הזה?

צבי גוב-ארי: היום הבעלים היו של עיריית יבנה. עיריית יבנה ויתרה על כך בשנת 2014, בהחלטת מועצה. לא נעשה מעבר לעניין הזה הצעדים הנדרשים עם המנהל ומקומות אחרים. לכן אנחנו מאשררים את ההחלטה של אז. ללא שינוי. יש לכם גם את ההחלטה. זה הסיפור. מי בעד? תודה.

החלטה מס' 11/59/14:

הוחלט פה אחד לאשרר החלטת מועצת העיר מס' 7/20/14 מיום 30.10.2014 לעניין ביטול הפקעת מקרקעין והעברת בעלות לרשות הפיתוח בגוש 5560 ברח' הערבה.

13. אישור תרומה בסך 7,500 ₪ לעמותת "ספיישל אולימפיקס" לצורך השתתפות הספורטאית תושבת העיר ריבי רבקה כהן במשחקי העולם באוסטריה מרץ 2017.

צבי גוב-ארי: אני מבקש את החומר של סעיף 13 תקראו היטב. חברים, החומר של סעיף 13 תקראו היטב. לקרוא, לקרוא. זה מעניין. תשמע, זה מקרה באמת מיוחד. משהו מיוחד.

מאיר בן הרוש: בסדר, דברים כאלה מתקבלים. גם בזמנו תרמת גם לקבוצת כדורגל, נדמה לי שיצאו שבעה אתיופים ...

צבי גוב-ארי: לכן אני מביא את זה הנה. מפני שזה מחוץ לקרנות שיש לנו. וצריך לתת סיוע. לא חשבתי שאפשר לתת לה ישר, בלי החלטה של מועצה. אני חושב שזה נכון.

מאיר בן הרוש: אתה מנהל הקבוצה?

עו"ד איתן בראש: לא. אני יועץ משפטי.

***** עו"ד איתן בראש יוצא מהישיבה *****

צבי גוב-ארי: קראתם את החומר? יש פה מישהו שחושב שלא צריך לסייע?
אז בואו בבקשה נאשר, ונמצא את הצעד החוקי איך לעשות את זה. ברמה העקרונית.

אלי מזוז: למה? כי יש בעיה חוקית לעשות את זה?

צבי גוב-ארי: יכול להיות שדרך ועדת המלגות. נוסף לוועדה והוועדה תשלם לה.

רונית ארנפרוינד-כהן: דרך ועדת מלגות.

צבי גוב-ארי: מי בעד?

החלטה מס' 12/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר באופן עקרוני תרומה בסך 7,500 ₪ לעמותת "ספיישל אולימפיקס" לצורך השתתפות הספורטאית תושבת העיר ריבי רבקה כהן במשחקי העולם באוסטריה מרץ 2017. הנושא יובא לאשרור בוועדת מלגות.

14. מינוי מר מאיר דהן כיו"ר ועדת הנחות במסים במקום מר מאיר בן-הרוש.

צבי גוב-ארי: הסעיף הבא, אני מעלה להחלטה שינויים בהרכב ועדות המועצה. מטבע הדברים התרחשו שינויים בהרכב המועצה מעצם העובדה שאנשים פרשו לפה ופרשו לשם, והשינויים הללו מתחייבים. מינוי מר מאיר דהן כיו"ר ועדת הנחות במסים במקום מר מאיר בן-הרוש. מי בעד? מי נגד? ארבעה נגד, היתר בעד. אושר.

הצבעה:
בעד: 9 (ה"ה צבי גוב ארי, משה חזות, ד"ר אהוד ויצמן, לינה שרון, רחמים דוד, פאלי כהן, יניב עמרני, חובב אשרף, מאיר דהן)
נגד: 4 (ה"ה רונית ארנפרוינד כהן, שחר סימנה, אלי מזוז, מאיר בן-הרוש)
החלטה מס' 13/59/14:
הוחלט ברוב קולות לאשר את מינויו של מר מאיר דהן כיו"ר ועדת הנחות במסים במקום מר מאיר בן-הרוש.

15. מינוי מר רועי גבאי כחבר הוועדה לתכנון ובנייה במקום מר מאיר בן-הרוש.

צבי גוב-ארי: מינוי מר רועי גבאי כחבר ועדת תכנון ובנייה במקום מר מאיר בן הרוש. מי בעד? מי נגד?

רונית ארנפרוינד-כהן: אני אפילו רוצה להגיד כאן עוד משהו.

רביעייה. הלאה.

צבי גוב-ארי:

הצבעה:
בעד: 9 (ה"ה צבי גוב ארי, משה חזות, ד"ר אהוד ויצמן, לינה שרון, רחמים דוד, פאלי כהן, יניב עמרני, חובב אשרף, מאיר דהן)
נגד: 4 (ה"ה רונית ארנפרינד כהן, שחר סימנה, אלי מזוז, מאיר בן-הרוש)
החלטה מס' 14/59/14:
הוחלט ברוב קולות לאשר את מינויו של מר רועי גבאי כחבר ועדת תכנון ובנייה במקום מר מאיר בן הרוש.

רונית ארנפרינד-כהן: רגע, שנייה. איתן הלך כרגע,

צבי גוב-ארי: לא היית עושה אחרת.

רונית ארנפרינד-כהן: מה?

צבי גוב-ארי: לא היית עושה אחרת.

רונית ארנפרינד-כהן: לא הייתי עושה אחרת? אתה יודע, באידיש אומרים 'אני לא בטוחה'. לא בטוחה.

צבי גוב-ארי: אני בטוח.

רונית ארנפרינד-כהן: לא, אני לא בטוחה. בעיקר, נכון להיום. תראה, אנחנו נעים בין השיח וחוקי וכללי המשחק הפוליטיים, קואליציה-אופוזיציה, וגם מהמקום הענייני. ואם אנחנו נעים בין הסיפור הפוליטי, קואליציה-אופוזיציה, ועדת משנה של ועדת תכנון ובנייה היא ועדה מאוד מאוד משמעותית. והיום יש תשעה קואליציה, שישה אופוזיציה וועדת תכנון ובנייה, ייצוג אחד של אופוזיציה זה לא משקף את מה שקורה כאן. זה לא משקף. וזו ועדה מאוד משמעותית. זה דבר אחד.

צבי גוב-ארי: בוועדת תכנון ובנייה יש נציג של האופוזיציה,

מאיר בן הרוש: אחד, אנחנו חמישה.

צבי גוב-ארי: אחד. זה לא המספר, זה האיכות. האיש עושה עבודה נהדרת. ומבחינתי,

מאיר בן הרוש: מה קשור לאיכות?

רונית ארנפרינד-כהן: זה אין שום ספק. אבל הוא אחד, וזה לא משקף את מה שיש כאן. מעבר לזה, באמת, יש לי הרבה מריבות עם אדון בן הרוש, כבודו. אבל עדיין הוא,

צבי גוב-ארי: בחור טוב.

רונית ארנפרינד-כהן: הוא בחור טוב, כן.

- מאיר בן הרוש:** תומך בהורים.
- צבי גוב-ארי:** מגדל ילדים.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אבל הוא נוכח והוא יודע את עבודתו. אין לי שום נגד אף אחד אחר. לא רועי ולא אף אחד אחר. ומעבר לזה הוא באמת נציג אותנטי, לדעתי יחידי של יבנה הוותיקה. של השכונות הוותיקות, בתוך ועדת תכנון ובנייה.
- צבי גוב-ארי:** למה?
- רונית ארנפרינד-כהן:** מי עוד?
- צבי גוב-ארי:** איפה צמח גבאי?
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא יודעת איפה הוא צמח. הוא לא שם.
- צבי גוב-ארי:** איפה צמח דהן?
- רונית ארנפרינד-כהן:** אבל הוא לא שם עכשיו.
- צבי גוב-ארי:** איפה צמח דהן? איפה צמח משה חזות? יש מהשכונות החדשות,
- רונית ארנפרינד-כהן:** תראה, גם אני צמחתי בשכונה. ...
- מאיר בן הרוש:** רק הנשים, רק עדי, לא, לא, היא שואלת על הוועדה. מאיר, על הוועדה. קודם כל גם בוועדה, כמה פעמים הצבעתי נגד, כי חשבתי שמקומות כאלה,
- עו"ד מאיר דהן:** ...? באמת.

16. מינוי מר מאיר בן-הרוש כיו"ר הוועדה למיגור אלימות במקום מר חובב אשרף, וכחבר הוועדה לאיכות הסביבה.

- מאיר בן הרוש:** לא קשור. קודם כל אין לי בעיה. ראש העיר קובע, הוא מחליט. אין לי בעיה עם זה שראש העיר יחליט מה שהוא רוצה, כדי להעביר כל החלטה בוועדת תכנון ובנייה. זה בסדר. הוא קובע. אבל מצחיק אותי ששמת אותי בוועדת אלימות. אני לא אלם, צביקה. אני לא אלם. ואם יש לך מישהו אחר שיכול לקחת את התפקיד הזה,
- צבי גוב-ארי:** אתה לא רוצה? ...
- מאיר בן הרוש:** לא, לא, אז אני לא צוחק. תמסור את זה למישהו אחר ולא אלי. לא, אני לא בתפקיד הזה,
- עו"ד מאיר דהן:** אני נרקומן?

מאיר בן הרוש: מה קשור?
עו"ד מאיר דהן: אני יו"ר ועדה למלחמה בסמים.
מאיר בן הרוש: מה זה קשור? אני לא מקבל תפקידים שהם לא לרוחי.
עו"ד מאיר דהן: ... לא יודעים.

מאיר בן הרוש: אתה לא יודע, אז תדע, זה לא נולד מתוך רצון. תבין את זה. ולכן אני לא לוקח את זה. ואני לא צריך את זה. ואם יש תפקיד אחר שאני יכול לעשות כמו שעשיתי, אני חושב חמש שנים ועוד שלוש שנים ועדת הנחות במיסים, כשהוא הוציא אותי לאופוזיציה, אני נשארתי שם עוד ארבע שנים. יושבים פה רונית ופאלי, שיגידו לך שעשינו עבודת קודש. אני מברך אותך קודם כל על התפקיד, אין לי שום בעיה שבאמת תעשה עבודה טובה. אבל אני לא -

צבי גוב-ארי: בן הרוש, סליחה רגע. לא אכפה עליך לנהל ועדה. אתה אומר הוועדה הזאת אתה לא רוצה לקחת? נטפל בזה יותר מאוחר. אני בינתיים ממשיך. מיגור אלימות לא. בן הרוש לא רוצה לקחת. ולכן זה נשאר פתוח. נראה לעניין אותו במשהו שיוכל לעשות, שהוא רוצה לעשות, לא שולל.

החלטה מס' 15/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר את מינויו של מר מאיר בן הרוש כחבר הוועדה לאיכות הסביבה.

17. מינוי גב' לינה שרון כיו"ר ועדת הקליטה ועלייה במקום מר שחר סימנה.

צבי גוב-ארי: גב' לינה שרון, ועדת הקליטה. דילגתי על משהו? לא. ועדת קליטה ועלייה במקום מר שחר סימנה. מי בעד?

החלטה מס' 16/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר את מינויה של גב' לינה שרון כיו"ר ועדת קליטה ועלייה במקום מר שחר סימנה.

18. מינוי מר שחר סימנה כיו"ר הוועדה לקידום מעמד הילד וכחבר הוועדה לבטיחות בדרכים.

צבי גוב-ארי: מר שחר סימנה, הוועדה לקיום מעמד הילד וכחבר הוועדה לבטיחות בדרכים. מי בעד? אתה לא רוצה?

שחר סימנה: אני רוצה להגיד. התפקיד הזה תפור עליך, מתאים לך. תיקח אותו. אני לא רוצה. שאתה תהיה יו"ר ועדה לגריאטריה ואני אהיה יו"ר ועדה לילדים. תודה.

צבי גוב-ארי: שחר סימנה ויתר על חברות בוועדות.

שחר סימנה: סימנה.

החלטה מס' 17/59/14:
הוחלט פה אחד לאשר את מינויו של מר שחר סימנה כחבר הוועדה לבטיחות בדרכים.

19. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר רחמים דויד, בנושא "רכישת סוכת/אוהל אבלים".

צבי גוב-ארי: אני מבקש לדון במספר הצעות לסדר היום, שכולן חשובות. רק לדעתי חלק מהפיתרונות המוצעים לא מספיק טובים ואפשר לעשות משהו אחר. הצעה לסדר היום של רחמים. רחמים, תקריא בבקשה את הצעתך.

רחמים דויד: למרבה הצער בזמן האחרון גם העיר גדלה וגם יש הרבה נפטרים. ואנחנו, שנוהגים ללכת לבתי אבלים, בהרבה מקומות לאנשים יש תלונות. אין להם אוהלים, אין להם שק לאבלים ובפרט שגם המחיר שדורשים מהם הוא סכום מאוד גבוה. בנוסף לזה גם המחיר של הדברים שאנשים משלמים וכל האזכרות וכל אלה,

צבי גוב-ארי: אתה אומר לא כדאי למות.

רחמים דויד: לא, לא, מה פתאום. לא טוב למות בעד זה.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא כדאי למות. מה, אתה יודע מה יהיה שם. ...

מאיר בן הרוש: משה, אתה בין התומכים הכי גדולים בנושא הזה. בקרית גת זה קיים, באשקלון, ואתה גם העלית את זה 20 פעם בקואליציה. אני חושב שזה דבר מבורך.

צבי גוב-ארי: סליחה, רגע! כולנו, מאיר. מאיר. דאבל מאיר. תנו בבקשה לדויד לדבר.

רחמים דויד: אתה היית במקומות של אבלים? פגשתי אותך במקומות של אבלים?

עו"ד מאיר דהן: לא שאלת כמה זה עולה.

צבי גוב-ארי: מאיר דהן.

רונית ארנפרוינד-כהן: כמה אלפים.

צבי גוב-ארי: עזוב, תן לו לדבר.

מאיר בן הרוש: עשרות אלפים, אז מה? גם אם זה יעלה -

צבי גוב-ארי: רחמים דויד, דבר בבקשה. תתייחס הנה. רגע, סליחה רגע, מאיר דהן! עם כל הכבוד.

תראה, וגם אתה אני פוגש אותו בהרבה מקומות,

רחמים דויד:

בוא דבר בבקשה אלי.

צבי גוב-ארי:

רחמים דויד: אני מדבר אליך, בסדר. עכשיו, משפחות שבאמת קשה להן לשלם את הסכום שמבקשים. 7,000, 8,000 שקל. ורוב האנשים שכן מבקשים לעשות סוכת אבלים, אלה אנשים שאין להם הרבה כסף. היום למשל יש איזה דבר שנכנס לאנשים בראש, לבנות גם חלקת קבר בחיים. שזה עולה הרבה מאוד. זה עולה הרבה כסף. הבעל נפטר, האישה רוצה להיקבר ליד, זה עולה הרבה כסף. בנוסף לכל, האזכרות ביבנה הרבה כסף. זה לפחות בין 20 ל-30, 40 אלף שקל. אני חושב שבאמת אפשר לעשות משהו בעיר יבנה, גם בהרבה מקומות עושים את זה. גמ"חים זה לא הולך. גמ"חים נותנים הרבה כסף. עמותות אף אחד לא מוכן לקחת את זה על עצמו. אני חושב שעיריית יבנה, ברוך השם, יש עובדים מאוד מצוינים. והם יכולים לקחת את הנושא הזה, גם סוכת האבלים שמדברים פה. אני חושב שגם העובדים בעירייה יכולים להכין את זה. זה סך הכל -

אני אענה לך. ראה, העירייה לא יכולה לתת שירותי חינוך,

צבי גוב-ארי:

אחד.

לא, לא חינוך. אני כתבתי, מחיר סימלי.

רחמים דויד:

צבי גוב-ארי: תן לי דקה. הדבר האחר שחשוב להבין, זה לא דבר שצריך לעשות אותו לאחר יד. אם הולכים על זה, זה אומר להקים מנגנון שיטפל. מהו מנגנון? זה לפחות ארבעה אנשים? כי אתה לא יודע מתי קוראים, תגיד ההוא מטפל במקום, נמצא בחופש, אתה צריך שני כלי רכב, זה מה שקורה אצל ממן. אתה צריך מחסן לאוהלים וכו', ואתה צריך גם לשאת באחריות להקמה של מתקן שיכול משהו לקרות שם. עכשיו, זה לא יכול להיות תפקיד עירייה. העירייה יכולה להשתלב במשהו. המכתב שלך עורר מחשבה חוזרת. כי לפני כשנתיים משה חזות העלה דבר דומה לחלוטין לעניין הזה. פחות או יותר, ב-80%. והסיפור הזה עולה היום חזרה. מה שאני מבקש לומר, כך. קיימים ארגונים מחוץ ליבנה, שמוכנים להבטיח שתוך שלוש שעות הם מתייצבים ומתקינים את המתקן. המחירים של העניין הזה הוא בסדרי גודל אחרים מאשר אדון ממן מטפל. זה דבר אחד. אני בודק איתם משא ומתן, צריך להוריד מחירים. קיימת גם אופציה נוספת, שמתגלגלת היום במשרד הפנים. יכול להיות שאנחנו נגיע למצב של איזשהו ארגון או עמותה שהעירייה לא צריכה להיות שם, אבל היא יכולה לעשות מצינוג עם אותה עמותה, על מנת שהמקבל ישלם את המינימום ולא סכומים בשמים. ואם יעלה לעירייה כך וכך לוויית לשנה, חס וחלילה, וכך וכך אלפי שקלים לשנה, זה יהיה במסגרת מצינוג מוכר, כולל משרד הפנים, אנחנו יכולים למצוא את עצמנו במצב טוב. בינתיים בשלב ביניים צריך יהיה לפרסם מה קיים כאופציה. יש פה חברה שמוכנה לתת שירותים כאלה במחירים יותר נמוכים.

רונית ארנפרינד-כהן: באיזה מחירים?

אני אגיד לך.

צבי גוב-ארי:

1,800, 2,000.

עו"ד מאיר דהן:

איזו חברה זו? עד היום אני שומע רק תלונות. אני לא שומע

רחמים דויד:

(מדברים ביחד) אני שילמתי על אמא שלי,

מאיר בן הרוש: הוא אומר שהאוהל עולה, אם העירייה תקנה, תרכוש, תראה קרית גת, אשקלון, יש להם -

רחמים דויד: צביקה, אני שילמתי על אמא שלי שזיכרונה לברכה נפטרה 8,000 שקל. אני ... העמותות האלה,

צבי גוב-ארי: זה ממך.

רחמים דויד: ... צריך להוציא הרבה כסף.

צבי גוב-ארי: רגע, אהוד. (מדברים ביחד)

רחמים דויד: יש הרבה אנשים שקשה להם.

צבי גוב-ארי: דקה. רונית, שאלת, נכון?

רונית ארנפרוינד-כהן: כן.

צבי גוב-ארי: חבריה, מספיק. שאלו, אני רוצה לענות. מונחת הצעה של חברה שנקראת שובל. עם טלפון וכו'. מנכ"ל החברה מתחייב א', שהוא תוך שלוש עד ארבע שעות מהרגע שהזמנת הם נמצאים פה בהקמה. אחד. הוא מתחייב להקים סוכות בשלושה סוגי גדלים, ואני אפרט. מדובר על אוהל של 6 על 4 מטר, כולל 50 כיסאות, שישה שולחנות, תאורה, מיחס, פלטת שבת, כולל הובלה, הרכבה ופירוק. כולל מע"מ, בסך הכל 1,800 שקל.

מאיר בן הרוש: כמה כיסאות?

צבי גוב-ארי: 50. ... חכה דקה. כיסאות זה בהתאם לגודל. אתה יכול להזמין יותר כיסאות. זה לא המחיר. זה באמת לא המחיר. כיסאות זה בסך הכל כיסאות פלסטיק, כך וכך שקלים כל כיסא.

מאיר בן הרוש: זה לכל השבוע?

צבי גוב-ארי: לשבוע שלם. הלאה. ההצעה הבאה, אוהל של 10 מטר על 4. כולל 70 כיסאות, 10 שולחנות פלסטיק, מיחס, פלטה וכו', מה שאמרתי קודם, מדובר פה על 2,000. זה אוהל גדול. אוהל של 12 מטר על 5, שזה אולם עצום, מגיע ל-2,400. כאשר פה 100 כיסאות, 12 שולחנות וכו'. זה בסדרי גודל הרבה יותר נמוכים מאשר הממן הזה גובה. עכשיו, יחד עם זאת, אני לא רואה את זה כתשובה סופית ואני לא רואה את זה כפיתרון. אני רוצה למצוא פיתרון אחר. שמצד אחד יוריד מחירים, ויעשה טוב לתושבים. זה מה שצריך. ואני ממשיך להדגיש שלא כדאי למות. אם זה עולה כל כך הרבה כסף. הלאה.

מאיר בן הרוש: יש פה הצעה.

צבי גוב-ארי: הלאה. רונית. אנחנו לא מקבלים את ההצעה של עירייה וכו'. יש שתי הצעות. אחת, שהעירייה תקים מנגנון, וכו'. הצעתו של דויד רחמים. והצעתי ללכת

על דבר אחר, כלומר לא מקבל את ההצעה של דויד רחמים, אבל יש לי מחויבות אישית כלפי העניין הזה. אני אפעל. מי בעד ההצעה של דויד רחמים? אף אחד. מי נגד? כולם.

החלטה מס' 18/59/14:
הוחלט פה אחד לדחות את ההצעה של מר דויד רחמים בנושא "רכישת סוכת/אוהל אבליס".

20. הצעה לסדר יום של חבר המועצה עו"ד עדי ינקילביץ, בנושא: "הפעלת ניידת ניטור אוויר".

צבי גוב-ארי: הדבר הבא. רונית. אני מבקש, יש פה הצעה לסדר היום של עדי ינקילביץ. אני מבקש להקריא את ההצעה ברוחו של עדי ינקילביץ, ולא ברוחה של רונית.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אני רק רוצה להגיד שעדי ינקילביץ הוא מספר 2 שלי, ואני בחרתי אותו. אז זה בסדר. זה עדיין ברוחי. ינקילביץ זה עדיין ברוחי.

צבי גוב-ארי: לא, זה לא קשור, דרך אגב. לגמרי לא קשור. בחרת אותו או לא. הוא כתב משהו והוא -

רונית ארנפרוינד-כהן: זה עדיין ברוחי.

צבי גוב-ארי: ינקילביץ מציג שתי נקודות. תרשי לי, אולי אני אציג את זה, בסדר?

רונית ארנפרוינד-כהן: אתה רוצה להקריא את ההצעה של עדי?

רונית ארנפרוינד-כהן: יאללה, תקריא.

צבי גוב-ארי: טוב, עדי ינקילביץ טוען שהשכונה שבה הוא גר סובלת מריחות קשים ושהסיפור הזה נמשך הרבה זמן.

רונית ארנפרוינד-כהן: לא, אתה יודע מה? בוא נקריא מה הוא טוען. הרקע להצעה של עדי: 'מזה שנים רבות סובלים תושבי העיר, בעיקר בשכונתיה הדרומיות, דרום-מזרחיות מריחות לא נעימים, בלשון המעטה, של שריפה וחומרים כימיים שונים, המעלים חשש כבד ביותר לזיהום אוויר'.

אגב, אני פעם בשתיים עשרה בלילה הקפיצו אותי שאני אריח את זה. אני לא זוכרת, זה היה לפני חצי שנה או שלושת רבעי שנה שהיתה כאן דרמה נוראית. בשתיים עשרה בלילה. זה היה בלתי נסבל להיות שם בחוץ.

צבי גוב-ארי: הייתי שם.

רונית ארנפרוינד-כהן: 'אין לכתד כי זיהום אוויר כזה, ככל ואכן קיים, מהווה סכנה בריאותית מוחשית, הן ישירה והן עקיפה לתושבי העיר, ועלול לגרום למחלות קשות

מסוגים שונים למי שנחשף אליו. מבלי להיכנס לשאלת איתור מקור הריח, שאלה אשר טרם קיבלה מענה מלא, יש לוודא ראשית כל, לפני כל, האם ישנו זיהום אוויר ברחבי העיר כתוצאה מהתופעות המתוארות לעיל? לכן מוצע כי מועצת העיר תחליט על הצבת ניידת ניטור אוויר אשר תנטר את האוויר ברחבי העיר ובמיוחד בשכונות הדרום-מזרחיות של העיר. לאחר מכן, דוח הניטור אשר יופק יונח על שולחן המועצה.

הנושא הזה, בזמנו, עוד כבר לפני שלוש-רבעי שנה, פנינו למי שהתעסקה אז בזמנו, לחברת הכנסת הנוכחית יעל גרמן, אבל היא התעסקה גם במשרד הבריאות. וזו היתה גם אחת ההצעות שלה. אני מציעה לכם לקחת ניידת ניטור ואז נוכל לדעת יותר מה קורה כאן. ואז על פי זה נכון יהיה גם לקבל החלטות.

צבי גוב-ארי: התשובה. מתי לקחת ניידת ניטור?

רונית ארנפרינד-כהן: נו?

עו"ד מאיר דהן: קבוע? בזמן מסוים?

צבי גוב-ארי: כאשר אנחנו מריחים משהו? אם זה בזמן אמיתי, זה לא ישים. צריך להזמין שלושה, ארבעה ימים. יש ניידת ניטור אחת למשרד לאיכות הסביבה.

רונית ארנפרינד-כהן: זה אני יודעת. זה גם אני יודעת.

צבי גוב-ארי: עכשיו, אני רוצה להסביר. ראשית וקודם כל, אין לנו היום ספקות באשר למקור הריחות. ומה שהפסיק להדאיג אותנו כבר חצי שנה, יתעורר עוד מעט, במידה וכיווני הרוח ישתנו, ויהיה חום מספיק על מנת שמדורות ימשיכו להידלק, ואני אסביר. כל מה שיש לנו עם בן זכאי נגמר. אנחנו יושבים להם ככה, הם לא זזים משם. מה שקיים הרגע זה צפונית לאשדוד, קיים אתר הטמנה בשם 'רתמים'. באתר הטמנה 'רתמים' יש היום סדר גודל של 60 בעירות.

עו"ד מאיר דהן: איפה זה?

צבי גוב-ארי: ליד אשדוד. יש שם בקו אווירי 5, 6 ק"מ. עכשיו, יש בתוך המטמנה הזאת כ-60 מקורות של בעירה. זה עמוק בתוך המטמנה. זה לא עניין, לא שופכים מים וזה נכבה. זה לא הולך. עובדים כבר שבועיים בחישוף, בשביל להגיע למקורות. ב-1.3 השנה, החישוף יסתיים. ב-5.3 יתחילו במקומות התבעירה הנ"ל למלא בקצף מים, על מנת לכבות. ולאחר מכן לכסות את זה באדמה ומעל האדמה בחרסית, על מנת לייצר איטום מלא לגבי מה שיוצא משם. זה הסיפור הרגע.

עכשיו נלך לניידת. יום של עבודה ניידת זה 1,500 שקל. בדוק. אתה לא מזמין ניידת על פי ריח. אתה צריך להחזיק אותה פה. ונניח שהיינו רוצים לעשות ניטור קבוע בעיר. העניין הזה עולה בסדר גודל של 45,000 שקל לחודש. המשרד לאיכות הסביבה פועל בשביל להתקין מתקן קבוע של ניטור של אזור המטמנה 'רתמים'. הם מדברים על 400,000 שקל מתקן ועוד 7,000 שקל ליום, לחודש ...

עכשיו, מה הטעם שאם אני מריח עכשיו ריחות, אכפת לי אם זה רעיל או לא רעיל? זה רע. זה מאוד רע. עצם קיום ... זה רע. צריך לטפל במקורות. כרגע אני יודע היכן המקורות. ומטפלים בזה. אי התעורר הסיפור הזה? מפני שהתערבנו. מפני שהגענו לכל משרד. מפני שהקציבו רק לכיסוי הבעירות מעל 60 מיליון שקל. זה המון עבודה הסיפור הזה. זה לחפור לעומק ולהשתמש בחומרים אלה ואחרים.

אני מציע לקוות שבמהלך חודש מרץ הסיפור הזה לאט לאט ייעלם. אין לי ספק, אם יהיה כיוון רוח לכיווננו, אנחנו נמשיך להריח את הדבר הזה.

רונית ארנפרינד-כהן: לאט לאט ייעלם מה? בגלל 'רתמים'. אבל לא בגלל מה שקורה בבן זכאי.

צבי גוב-ארי: אין לי בבן זכאי.

רונית ארנפרינד-כהן: לחלוטין לא?

צבי גוב-ארי: אין. אין. שמחר מישהו ידליק עוד פעם כי הוא גנב צנרת מקום אחר? נאתר אותו בזמן, המשטרה נמצאת שם. לנטר מה? להגיד שיש ריח מבן זכאי? אני מריח את זה לפני הניטור. By the way, העניין של ריחות משפיע על כל השכונות המערביות של העיר. כי זה בא משם. הן השכונה הצבאית והן נווה אילן. אנחנו מריחים את זה בבית.

עו"ד מאיר דהן: היו איזה יומיים שלושה -

צבי גוב-ארי: מה שקורה שם, מריח בבית. ולא תמיד מה שמגיע לנווה אילן מגיע למקום אחר. זה תלוי בכיוון הרוח. אנחנו, אני חושב, שבעניין הזה צריך לוותר על הרעיון של להתקין פה ניתור. זה הרבה כסף, רק בשביל לומר לי שיש ריחות. אני מריח אותם. ולהמתין לטיפול ב'רתמים', כאשר מה שיקרה בבן זכאי התגובה תהיה מיידית.

רונית ארנפרינד-כהן: מה זאת אומרת התגובה תהיה -

צבי גוב-ארי: מפעילים משטרה ופיקוח. ויש לנו הרשאה מטעם ראש המועצה להיכנס לבן זכאי ולעשות סדר.

רונית ארנפרינד-כהן: אז מה שאתה אומר שיש הליך במרץ לסתום את הכל שם,

צבי גוב-ארי: ב-5 במרץ מתחילים לסתום. עד 1.3 חושפים קודם. החישוף זה עסק של 15 מטר עומק.

רונית ארנפרינד-כהן: מה זה עד ראשון? ממחר? מרץ זה ממחר.

צבי גוב-ארי: 1.3 זה ממחר.

רונית ארנפרינד-כהן: וב-5.3?

צבי גוב-ארי: יתחילו לכבות.

רונית ארנפרינד-כהן: אוקיי. זה אומר שעד סוף מרץ, אתה אומר חודש,

צבי גוב-ארי: אני לא יודע כמה זמן ייקח.

רונית ארנפרינד-כהן: בסדר. אבל יש לנו בשבועות הקרובים הליך -

צבי גוב-ארי: חיובי.

רונית ארנפרינד-כהן: אוקיי. אז בוא נמתין ונראה.

צבי גוב-ארי: כן. אני מוכרח לומר לכם עוד דבר אחד. המטמנה ב'רתמים' בזמנו נסגרה כאשר היה שם טיפול מלא, כולל כיסוי באדמה, בחרסית וכו'. הבעיה היא שהסירו את הגדר מסביב. גנבים הגיעו לשם בשביל לחפש מתכות וכו'. חפרו את כל התכסית העליונה, חשפו את המקום לחמצן. וזה מה שקרה. הלאה. ובכן, אנחנו לא הולכים להתקין,

רונית ארנפרינד-כהן: אז נסכם שאנחנו נחכה לראות, לתוצאות האלו.

צבי גוב-ארי: אנחנו נדון בזה עשר פעמים. הלאה.

רונית ארנפרינד-כהן: יאללה, הצעה לסדר.

21. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר מאיר בן-הרוש, בנושא הגדלת תקציב העמותות ב-10% לשנת 2018.

22. הצעה לסדר יום של חבר המועצה מר אלי מזוז, בנושא: "העלאת תקציב גני הילדים".

צבי גוב-ארי: יש שתי הצעות לסדר היום, של חבר מועצת העיר, איפה איתן? איתן ברח לגמרי? של חבר מועצת העיר מאיר בן-הרוש. ושל חבר מועצת העיר אלי מזוז. האחד מדבר, אני מקצר, אחת מדברת בהעלאה גורפת של 10% בנושא העמותות בשנת 2018. והאחר מדבר על העלאת התשלום החודשי לגני הילדים מהיום. עכשיו ככה. על פי החוק, אני אתן לכם לקרוא, מי שרשאי להעלות הצעות תקציביות זה רק ראש העיר. לא חבר מועצה. ואני רוצה גם להתייחס לזה. בדיון התקציב יכול חבר מועצה לומר 'אני בדעה שצריך להגדיל פה, להוריד פה'. כי זה דיון פתוח. אבל בניית תקציב, הצעת תקציב, זה לא בסמכותו של אף אחד, מלבד ראש העיר. כתוב.

רונית ארנפרינד-כהן: אפשר לראות את החוק הזה?

צבי גוב-ארי: אני אתן לך לקרוא את זה. אני מכיר. עכשיו, דקה. חברים, ראו. אנחנו גם צריכים להיראות בסדר. אני לא רוצה בשום פנים ואופן לדחוף את עצמי למרחב של הש.ב.

מאיר בן הרוש: מה זה ש.ב.?

צבי גוב-ארי: שוחד בחירות.

מאיר בן הרוש: היה ברור.

צבי גוב-ארי: 2018, לבוא היום ולהגיד ב-2018 אני מעלה ב-10% כתמיכה בעמותות, איך זה יתקבל.

- מאיר בן הרוש:** ומה זה, צביקה? קודם כל עשית לי שירות. ... זה בסדר. לא, סיימנו בתנופה,
- צבי גוב-ארי:** ... זה כל שנה.
- מאיר בן הרוש:** וזה מה?
- צבי גוב-ארי:** דיווח -
- מאיר בן הרוש:** אז למה צבי גוב ארי, למה לא כל המועצה? מה, אנחנו לא ישבנו איתך? לא דיברנו? לא הצבענו איתך? לא ישבנו בוועדת תכנון ובנייה?
- צבי גוב-ארי:** מוכן לקבל את ההערה הזאת,
- מאיר בן הרוש:** אז למה לא צריך להיות פה 'בברכה, צבי גוב ארי וחברי מועצת העיר'? אנחנו לא מראש אמרנו באיזה מקום וישבנו, ואתה לוקח לעצמך את כל הקרדיט.
- צבי גוב-ארי:** אתה רוצה לשמוע?
- מאיר בן הרוש:** לא, אני רוצה לדעת.
- אלי מזוז:** כמו שזה לא בחירות, גם זה לא בחירות.
- מאיר בן הרוש:** כי התקציב סגור. ב-2017 התקציב סגור. מה אני אמרתי? יש פה יו"ר ועדת כספים, שייקח לתשומת לבו שבתקציב 2018, ואין פה תעמולת בחירות, צביקה, כי פה כתוב לכלל העמותות. לא לדתיים ולא לחילוניים. לכולם.
- צבי גוב-ארי:** תדון בזה -
- מאיר בן הרוש:** וגם אם אתה תעלה את זה ב-2018, כי זה צמוד למדד או לזה,
- צבי גוב-ארי:** תדון בזה בבקשה בתקציב 2018.
- מאיר בן הרוש:** אבל אין לי בעיה. אבל אני אמרתי. למה אני אמרתי? כי 2017 תקציב סגור. אז אתה קורא לזה שוחד. אני אומר גם לך, יכול להיות גם זה, אז מה?
- צבי גוב-ארי:** סליחה, זה אני חייב לדווח לתושב כל שנה ותקרא אחורה דוחות כאלה שאנחנו -
- מאיר בן הרוש:** צביקה, אין בעיה.
- צבי גוב-ארי:** השנה קיצרנו. אני יכול לומר לך עוד דבר, אדון מאיר. אתם יודעים שחגיגות ה-70 של יבנה מתרחשות בשנת 2018. למה אנחנו לא עושים את זה ב-2018, מתחילים את זה עכשיו? כבר הקיץ?

- מאיר בן הרוש:** בסדר, זה לוקח שנה, צביקה.
- צבי גוב-ארי:** זה לא לוקח שנה.
- מאיר בן הרוש:** בסדר גמור, אף אחד לא מתנגד.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** למה?
- צבי גוב-ארי:** על מנת להימנע מלהיכנס לחגיגות כאלה בשנת 2018.
- מאיר בן הרוש:** צביקה, גם אני אגיד לך ששנה לפני הבחירות אתה מעלה את הנושא של פינוי ובינוי, שזה כבר 28 שנה דנים על זה, גם באלון, גם בכרמל, כל הזמן דנים בזה. אז מה? זה בסדר? אתה יודע שבבחירות הקודמות, צביקה, שנייה, בבחירות הקודמות הופיע שבועיים לפני הבחירות שבלוק מס' 20 באלון על ידי העירייה עומד להריסה ונכנסים כבר לבנייה. עברו שלוש שנים,
- צבי גוב-ארי:** אני לא יודע מה אתה מדבר. תביא את זה בבקשה, נראה את זה.
- מאיר בן הרוש:** לא, אתה יודע שאני בעד פינוי ובינוי ואני בעד תמ"א 38,
- צבי גוב-ארי:** אתה בעד, בעד. אתה לא יודע,
- מאיר בן הרוש:** אבל אתה יודע יותר טוב ממני. אתה הרי ממילא, אם אתה תעלה מחר את התקציב של נושא העמותות, אז מה אתה תגיד? 'אני החלטתי'. בסדר. אין בעיה. אני הגשתי הצעה 2018. התקציב סגור ב-2017. אני מבקש, אל תעלה הצעה, תגיד שהנושא הזה יעלה לתקציב 2018. זה בסדר גמור. אין לי בעיה עם זה. אבל אל תגיד שזה שוחד בחירות, כי זה לא מכובד,
- צבי גוב-ארי:** אני לא אעלה ב-2018.
- מאיר בן הרוש:** זה לא מכובד, צביקה. אין לי שום קשר.
- צבי גוב-ארי:** 2018 לא תעלה שום תוספת.
- מאיר בן הרוש:** אין בעיה, 2017 סגור, צביקה. התקציב.
- צבי גוב-ארי:** לא בטוח. יכול להיות שאני אביא הצעה לתיקון תקציב 2017.
- מאיר בן הרוש:** יש לך רזרבות?
- צבי גוב-ארי:** אני לא יודע. אנחנו בודקים את זה. ישבתי עם הגזברית היום. עד 2018 אני לא נוגע בהגדלת תקציב עמותות. לא נוגע.

- מאיר בן הרוש:** אבל צביקה, אחת הבעיות,
- צבי גוב-ארי:** בזמנו פאלי העלה את העניין הזה של 2017. ניתנה הנחייה. התייחסה ל-2016 ולכן לא ביצעו. הבוקר בדקתי עם הגזברית והיא תעיד כאן. מסתבר שההנחייה של 2016 לא בוצעה ואנחנו מתכוונים להביא הנה את מה שהחלטתי ב-2016, לתקן את התקציב ל-2017.
- מאיר בן הרוש:** לגבי העמותות?
- צבי גוב-ארי:** את העמותות הדתיות אני עדכנתי שנה שעברה.
- מאיר בן הרוש:** רגע, שנייה. מה אני ביקשתי? מה שראש העיר אומר בעצם,
- צבי גוב-ארי:** אני לא רוצה עמותות -
- מאיר בן הרוש:** אין בעיה. אני מקבל את מה שאתה אומר. שאתה -
- צבי גוב-ארי:** אני לא רוצה ... לעמותות אחרות, אין סיבה.
- מאיר בן הרוש:** אבל אין בעיה, צביקה. אם היועץ המשפטי קבע שאתה זה שקובע תקציב, זה בסדר גמור. אין לי שום בעיה. אבל אני מסביר לך שהבקשה שלי ל-2018 היא כי התקציב סגור ב-2017. אם אתה פותח אותו, אז גם הנושא של גני הילדים, אותו דבר. דנו בוועדת מכרזים, זה הויכוח שכל הכסף זה -
- צבי גוב-ארי:** זה לא רק לפתוח. זה גם לראות מקורות ש...
- מאיר בן הרוש:** בסדר, אין בעיה.
- אלי מזוז:** אני רוצה, תודה. אני רק רוצה לומר שני דברים. אחד, אני חושב, אני רוצה לראות אם זה באמת לא יכול להעלות להצעה לסדר. זה דבר ראשון. ודבר שני,
- צבי גוב-ארי:** אני מחליט לא להעלות. אני לא מנהל דיון. אני מחליט לא להעלות. מפני שעל פי מה שאני יודע,
- אלי מזוז:** אני מקשיב לך. הקשבתי לך, לא קטעתי אותך.
- צבי גוב-ארי:** אני מצפה ... כל הצרכים האחרים ו-3,500 שקל לגן לשנה בשביל לקנות ניירות ועפרונות זה מעל לראש.
- אלי מזוז:** לא קטעתי אותך. אני אשמח שלא תקטע אותי. שני דברים. אחד, אני פניתי אליך כבר בחול המועד, באותו נושא. לא קיבלתי התייחסות. זה היה לפני התקציב. זה דבר ראשון. דבר שני, זה לא ניירות. ומי שיודע כמה עולה משחק קופסה וכמה עולה משחק של גן וכמה בלאי של ספרים, זה לא 350 שקל, ובפירוש גם לא,
- צבי גוב-ארי:** תסלח לי, מלאי ספרים וכו' נקנים במרוכז ולא על ידי הגן.

אלי מזוז: אז אני ישבתי ובדקתי את העניין הזה לעומק. וצביקה, הן קונות את זה מה-350 שקל האלה. זה אחד. שניים, מצב שאנחנו יוצרים אותו בעצמנו, שלא במכוון. כי כל הכוונות הן טובות. שלא במכוון. במקום שיש צהרון, גננת מקבלת עוד 500 שקל, בצדק. כי הבלאי יותר גדול, כי יש שימוש של אחר הצהריים, בצדק.

צבי גוב-ארי: וזה הולך מתקציב הצהרון.

אלי מזוז: נכון, נכון. אבל מה שקורה בפועל, כתוצאה מזה, אתה רוצה להצביע מה שעל פי חוק יוחלט, תחליט. אבל אני נותן לך את הנתונים. מה שקורה שבגנים, במקומות שאין צהרון, ובדרך כלל, ואני לא מכוון לשכונות או לא שכונות. בדרך כלל באוכלוסיה שלא יכולה לקחת צהרון כי אין לה כסף, אז לגננת יש רק 350 שקל. אנחנו יוצרים ומגדילים פערים שלא במכוון. מגדילים פערים שלא במכוון. שים לב. אלו הנקודות לחשיבה ולמחשבה. כתבתי את זה בצורה מפורטת. אני לגבי הנושא הזה, עוד פעם, אני באמת לא מכיר את החוק. ואני סומך עליך שאם אתה אומר שאתה לא מעלה להצבעה זה על פי חוק, אז בסדר. אבל אני גם רוצה לראות את זה אחר כך, ברשותך, כמובן.

צבי גוב-ארי: חברים, תהיו לי בריאים. תודה. ערב טוב.

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר